

UREDBA (EU) št. 1169/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. oktobra 2011

o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 169 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da Unija prispeva k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov z ukrepi, ki jih sprejme v skladu s členom 114 Pogodbe.

(2) Prosti pretok varnih in kakovostnih živil je pomemben vidik notranjega trga in znatno prispeva k zdravju in dobremu počutju državljanov ter k njihovim socialnim in gospodarskim interesom.

(3) Za doseganje visoke ravni varovanja zdravja potrošnikov in zagotovitev njihove pravice do obveščenosti bi bilo treba zagotoviti, da so potrošniki ustrezno obveščeni o živilih, ki jih uživajo. Na izbire potrošnikov lahko med drugim vplivajo zdravstveni, gospodarski, okoljski, socialni in etični vidiki.

(4) V Uredbi (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽³⁾, je določeno splošno načelo živilske zakonodaje, to je zagotoviti potrošnikom podlago za ozaveščeno izbiro v zvezi z živili, ki jih uživajo, ter preprečiti vse postopke, ki bi lahko potrošnika zavajali.

(5) V Direktivi 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ⁽⁴⁾ so zajeti nekateri vidiki zagotavljanja informacij potrošnikom, zlasti za preprečevanje zavajajočih dejanj in opustitev informacij. Splošna načela o nepoštenih poslovnih praksah bi bilo treba dopolniti s posebnimi pravili v zvezi z zagotavljanjem informacij o živilih potrošnikom.

(6) Pravila Unije o označevanju živil, ki se uporabljajo za vsa živila, so določena v Direktivi 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil ⁽⁵⁾. Večina določb iz navedene direktive je iz leta 1978, zato bi jih bilo treba posodobiti.

(7) Direktiva Sveta 90/496/EGS z dne 24. septembra 1990 o označevanju hranilne vrednosti živil ⁽⁶⁾ določa pravila o vsebini in predstavitvi informacij o hranilni vrednosti na predpakiranih živilih. V skladu s temi pravili je vključitev informacij o hranilni vrednosti prostovoljna, razen če na živilu ni navedena prehranska trditev. Večina določb iz navedene direktive je iz leta 1990, zato bi jih bilo treba posodobiti.

(8) Splošne zahteve za označevanje so dopolnjene s številnimi določbami, ki se uporabljajo za vsa živila v posebnih okoliščinah ali za nekatere kategorije živil. Razen tega obstajajo številna posebna pravila, ki se uporabljajo za posebna živila.

⁽¹⁾ UL C 77, 31.3.2009, str. 81.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. junija 2010 (UL C 236 E, 12.8.2011, str. 187) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 21. februarja 2011 (UL C 102 E, 2.4.2011, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 29. septembra 2011.

⁽³⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 149, 11.6.2005, str. 22.

⁽⁵⁾ UL L 109, 6.5.2000, str. 29.

⁽⁶⁾ UL L 276, 6.10.1990, str. 40.

- (9) Medtem ko prvotni cilji in osrednji sestavni deli sedanje zakonodaje o označevanju še vedno veljajo, je zakonodajo treba poenostaviti, da se zagotovita enostavnejše usklajevanje in večja jasnost za zainteresirane strani, in posodobiti, tako da se upošteva nov razvoj na področju informacij o živilih. Ta uredba bo v interesu notranjega trga, saj poenostavlja zakonodajo, zagotavlja pravno varnost in odpravlja upravno breme, pa tudi potrošnikov, saj predpisuje jasno, razumljivo in čitljivo označevanje živil.
- (10) Splošno javnost zanima povezava med prehrano in zdravjem ter izbiro ustrezne prehrane, ki ustreza potrebam posameznika. Komisija v Beli knjigi z dne 30. maja 2007 o strategiji za Evropo glede vprašanj v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo (v nadaljnjem besedilu: Bela knjiga Komisije) ugotavlja, da je označevanje hranilne vrednosti eden od pomembnih načinov obveščanja potrošnikov o sestavi živil in jim pomaga do ozaveščene izbire. V sporočilu Komisije z dne 13. marca 2007 z naslovom „Strategija potrošniške politike EU za obdobje 2007–2013 – Usposabljanje potrošnikov, izboljševanje blaginje potrošnikov, učinkovito varstvo potrošnikov“ je poudarjeno, da je omogočanje ozaveščene izbire potrošnikom bistveno tako za učinkovito konkurenco kot za blaginjo potrošnikov. Poznavanje osnovnih načel prehranjevanja in ustreznih informacij o hranilni vrednosti na živilih bi lahko znatno prispevalo k temu, da se potrošniku omogoči takšna ozaveščena izbira. Kampanje za izobraževanje in obveščanje so pomemben mehanizem za izboljšanje njihovega razumevanja informacij o živilih.
- (11) Za večjo pravno varnost ter zagotovitev racionalnosti in skladnosti izvajanja je primerno, da se direktivi 90/496/EGS in 2000/13/ES razveljavita ter nadomestita z enotno uredbo, ki zagotavlja zanesljivost za potrošnike in zainteresirane strani ter zmanjšuje upravno breme.
- (12) Zaradi jasnosti je primerno, da se razveljavijo in v to uredbo vključijo tudi drugi horizontalni akti, in sicer Direktiva Komisije 87/250/EGS z dne 15. aprila 1987 o navajanju volumenskega deleža alkohola pri označevanju alkoholnih pijač za prodajo končnim potrošnikom ⁽¹⁾, Direktiva Komisije 1999/10/ES z dne 8. marca 1999 o odstopanjih od določb člena 7 Direktive Sveta 79/112/EGS v zvezi z označevanjem živil ⁽²⁾, Direktiva Komisije 2002/67/ES z dne 18. julija 2002 o označevanju živil, ki vsebujejo kinin in kofein ⁽³⁾, Uredba Komisije (ES) št. 608/2004 z dne 31. marca 2004 o označevanju živil in sestavin živil z dodanimi fitosteroli, estri fitosterolov, fitostanoli in/ali estri fitostanolov ⁽⁴⁾ ter Direktiva Komisije 2008/5/ES z dne 30. januarja 2008 o obveznih navedbah na označbah nekaterih živil poleg tistih, določenih v Direktivi 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (13) Določiti je treba sklop skupnih opredelitev, načel, zahtev in postopkov, da se oblikujeta jasen okvir in skupna podlaga za ukrepe Unije in nacionalne ukrepe za upravljanje informacij o živilih.
- (14) Za celosten in evolucijski pristop k informacijam, zagotovljenim potrošnikom v zvezi z živili, ki jih uživajo, sta potrebni široka opredelitev zakonodaje o informacijah o živilih, ki bi zajemala pravila splošne in posebne narave, in široka opredelitev informacij o živilih, ki bi zajemala informacije, zagotovljene ne le z označbami, temveč tudi z drugimi sredstvi.
- (15) Pravila Unije bi se morala uporabljati samo za podjetja, katerih koncept vključuje določeno stalnost dejavnosti in določeno stopnjo organizacije. Operacije, kot so občasno ravnanje z živili in dostava živil ter strežba obrokov in prodajanje živil, ki jih izvajajo posamezniki, kot so na primer dobrodela prireditve ali sejmi in srečanja lokalnih skupnosti, ne bi smele spadati na področje uporabe te uredbe.
- (16) Zakonodaja o informacijah o živilih bi morala biti dovolj prožna, da gre lahko v korak z novimi zahtevami potrošnikov po informacijah ter da zagotavlja ravnotežje med varstvom notranjega trga in razlikami v razumevanju potrošnikov v državah članicah.
- (17) Glavni dejavnik za zahtevo po obveznih informacijah o živilih bi moral biti, da se potrošnikom omogoči, da prepoznajo in ustrezno uporabijo živila ter se odločajo glede na svoje prehranske potrebe. V skladu s tem ciljem bi morali nosilci živilske dejavnosti olajšati dostop do teh informacij slabovidnim osebam.
- (18) Vse pripombe o potrebi po obveznih informacijah o živilih bi morale upoštevati tudi veliko zanimanje večine potrošnikov za navedbo nekaterih informacij, da se tako omogoči prilagoditev zakonodaje o informacijah o živilih spreminjajočim se potrebam potrošnikov po informacijah.
- (19) Vendar bi bilo treba nove zahteve po obveznih informacijah o živilih oblikovati le, če in kadar je to potrebno, v skladu z načeli subsidiarnosti, sorazmernosti in trajnosti.

⁽¹⁾ UL L 113, 30.4.1987, str. 57.

⁽²⁾ UL L 69, 16.3.1999, str. 22.

⁽³⁾ UL L 191, 19.7.2002, str. 20.

⁽⁴⁾ UL L 97, 1.4.2004, str. 44.

⁽⁵⁾ UL L 27, 31.1.2008, str. 12.

- (20) Zakonodaja o informacijah o živilih bi morala prepovedovati uporabo zavajajočih informacij za potrošnika, zlasti kar zadeva značilnosti, učinke ali lastnosti živil, ali ki bi živilom pripisovale zdravilne lastnosti. Da bi bila ta prepoved učinkovita, bi se morala uporabljati tudi za oglaševanje in predstavitev živil.
- (21) Da se prepreči razdrobljenost pravil glede odgovornosti nosilcev živilske dejavnosti v zvezi z informacijami o živilih, je primerno, da se na tem področju pojasnijo odgovornosti nosilcev živilske dejavnosti. To pojasnilo bi moralo biti v skladu z odgovornostmi do potrošnika iz člena 17 Uredbe (ES) št. 178/2002.
- (22) Pripraviti bi bilo treba seznam vseh obveznih informacij, ki bi jih bilo načeloma treba zagotoviti za vsa živila, namenjena končnemu potrošniku in obratom javne prehrane. Ta seznam bi moral vključevati informacije, ki jih že zahteva obstoječa zakonodaja Unije, glede na to, da se na splošno šteje kot koristen pravni red glede obveščanja potrošnikov.
- (23) Zaradi upoštevanja sprememb in razvoja dogodkov na področju informacij o živilih bi bilo treba oblikovati določbe za pooblastitev Komisije, da omogoči razpoložljivost nekaterih podatkov prek drugih sredstev. Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi bi morala olajšati pravočasne in ciljno usmerjene spremembe zahtev po informacijah o živilih.
- (24) Nekatere sestavine ali druge snovi ali proizvodi (na primer pomožna tehnološka sredstva), kadar se uporabljajo v proizvodnji živil in so v njih še vedno prisotni, so lahko vzrok alergij ali preobčutljivosti pri nekaterih osebah, pri čemer so nekatere od teh alergij oziroma preobčutljivosti nevarne za zdravje potrošnikov. Pomembno je, da se zagotovijo informacije o prisotnosti aditivov za živila, pomožnih tehnoloških sredstev in drugih snovi ali proizvodov, za katere je znanstveno dokazano, da povzročajo alergijske reakcije ali učinke preobčutljivosti, tako da lahko potrošniki, zlasti tisti z alergijo ali preobčutljivostjo na hrano, sprejmejo varne odločitve zase na podlagi prejetih informacij.
- (25) Da bi potrošnike obvestili o prisotnosti proizvedenih nanomaterialov v hrani, je primerno zagotoviti opredelitev proizvedenih nanomaterialov. Ob upoštevanju možnosti, da je lahko živilo, ki vsebuje ali je sestavljeno iz proizvedenih nanomaterialov, novo živilo, bi bilo treba ustrezen zakonodajni okvir za to opredelitev preučiti v okviru prihodnjega pregleda Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 1997 v zvezi z novimi živili in novimi živilskimi sestavinami⁽¹⁾.
- (26) Označbe živil bi morale biti jasne in razumljive, da bi bile v pomoč potrošnikom, ki želijo več informacij pri izbiri živil in vrsti prehrane. Študije kažejo, da je dobra čitljivost pomembna za povečanje možnosti vpliva informacij na označbah na uporabnike in da so lahko nečitljive informacije o proizvodu eden glavnih vzrokov za nezadovoljstvo potrošnikov v zvezi z označbami na živilih. Zato bi bilo treba za upoštevanje vseh vidikov v zvezi s čitljivostjo razviti celosten pristop, ki vključuje tudi vrsto pisave, barvo in kontrast.
- (27) Za zagotavljanje informacij o živilih je treba upoštevati vse načine dobave živil potrošnikom, vključno s prodajo živil s sredstvi komuniciranja na daljavo. Čeprav je jasno, da bi morala vsa živila, ki se dobavljajo prek prodaje na daljavo, izpolnjevati enake zahteve po informacijah kot živila, ki se prodajajo v trgovinah, je treba pojasniti, da bi morale biti v takšnih primerih ustrezne obvezne informacije o živilih na voljo tudi pred zaključkom nakupa.
- (28) Tehnologija, ki se uporablja za zamrzovanje živil, se je v zadnjih desetletjih znatno razvila in se množično uporablja, tako za izboljšanje kroženja dobrin na notranjem trgu Unije kot tudi za zmanjšanje tveganj glede varnosti hrane. Vendar zamrzovanje in kasnejše odmrzovanje določenih živil, zlasti mesnih in ribjih proizvodov, omejuje možnosti njihove nadaljnje uporabe in lahko tudi vpliva na njihovo varnost, okus in fizično kakovost. Obratno pa pri drugih proizvodih, zlasti pri maslu, zamrzovanje nima takšnih učinkov. Zato bi moral biti končni potrošnik, kadar je bil proizvod odmrznjen, ustrezno obveščen o njegovem stanju.
- (29) Navedba države izvora ali kraja porekla živila bi morala biti podana, kadar koli je verjetno, da bo odsotnost teh informacij potrošnika zavedla glede prave države izvora ali kraja porekla tega proizvoda. V vsakem primeru bi morala biti navedba države izvora ali kraja porekla podana na način, ki ne zavede potrošnika, in bi morala temeljiti na jasno opredeljenih merilih, ki zagotavljajo enake konkurenčne pogoje za industrijo in izboljšujejo potrošnikovo razumevanje informacij v zvezi z državo izvora ali krajem porekla živila. Takšna merila se ne bi smela uporabljati za navedbe, povezane z imenom ali naslovom nosilca živilske dejavnosti.
- (30) V nekaterih primerih nosilci živilske dejavnosti morda želijo prostovoljno navesti izvor živila in s tem pozornost potrošnikov usmeriti na lastnosti svojega proizvoda. Takšne navedbe bi morale biti prav tako skladne z usklajenimi merili.

⁽¹⁾ UL L 43, 14.2.1997, str. 1.

- (31) V Uniji je navedba izvora, kot posledica krize zaradi goveje spongiformne encefalopatije, trenutno obvezna za goveje meso in proizvode iz govejega mesa ⁽¹⁾, kar je pri potrošnikih vzbudilo pričakovanja. Ocena učinka Komisije potrjuje, da je izvor mesa, kot kaže, poglavitna skrb potrošnikov. V Uniji so še druge vrste mesa široke potrošnje, npr. prašičje, ovčje, kozje in perutninsko meso. Zato je primerno, da se tudi za te proizvode predpiše obvezna označba izvora. Posebne zahteve po navedbi izvora bi lahko bile za različne vrste mesa različne glede na značilnosti posamezne živalske vrste. Primerno je, da se z izvedbenimi pravili predvidi vzpostavitev obveznih zahtev, ki bi lahko bile ob upoštevanju načela sorazmernosti in upravnega bremena nosilcev živilske dejavnosti in izvršnih organov za različne vrste mesa različne.
- (32) Določbe o obvezni označbi izvora so bile oblikovane na podlagi vertikalnega pristopa na primer za med ⁽²⁾, sadje in zelenjavo ⁽³⁾, ribe ⁽⁴⁾, goveje meso in proizvode iz govejega mesa ⁽⁵⁾ in oljčno olje ⁽⁶⁾. Treba je preučiti možnost za razširitev obveznega označevanja izvora na druga živila. Zato je primerno Komisijo zaprositi za pripravo poročil, ki bi zajemala naslednja živila: vrste mesa, ki ni goveje, prašičje, ovčje, kozje ali perutninsko meso; mleko; mleko, ki se uporablja kot sestavina v mlečnih proizvodih; meso, ki se uporablja kot sestavina; nepredelana živila; proizvode z eno samo sestavino; sestavine, ki predstavljajo več kot 50 % živila. Ker je mleko eden od proizvodov, za katerega je navedba izvora še posebej zanimiva, bi moralo biti poročilo Komisije o tem proizvodu na voljo čim prej. Komisija lahko na podlagi sklepov iz teh poročil predloži predloge za spremembo zadevnih določb zakonodaje Unije ali da nove pobude, po potrebi po posameznih sektorjih.
- (33) Nepreferencialna pravila Unije o poreklu blaga so določena v Uredbi Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽⁷⁾, njene izvedbene določbe pa v Uredbi Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽⁸⁾.
- (1) Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa (UL L 204, 11.8.2000, str. 1).
- (2) Direktiva Sveta 2001/110/ES z dne 20. decembra 2001 o medu (UL L 10, 12.1.2002, str. 47).
- (3) Uredba Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave (UL L 350, 31.12.2007, str. 1).
- (4) Uredba Sveta (ES) št. 104/2000 z dne 17. decembra 1999 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva (UL L 17, 21.1.2000, str. 22).
- (5) Uredba (ES) št. 1760/2000.
- (6) Uredba Komisije (ES) št. 1019/2002 z dne 13. junija 2002 o tržnih standardih za oljčno olje (UL L 155, 14.6.2002, str. 27).
- (7) UL L 302, 19.10.1992, str. 1.
- (8) UL L 253, 11.10.1993, str. 1.
- Določitev države izvora živil bo temeljila na teh pravilih, ki so dobro znana trgovskim subjektom in upravam in bi morala olajšati njihovo izvajanje.
- (34) Označba hranilne vrednosti živila vključuje informacije o energijski vrednosti in nekaterih hranilih v živilih. Obvezno zagotavljanje informacij o hranilni vrednosti na embalaži bi moralo podpreti ukrepe na področju prehranjevanja kot sestavni del ukrepov v zvezi z javnim zdravjem, kar bi lahko vključilo zagotavljanje znanstvenih priporočil na področju izobraževanja javnosti o prehranjevanju in prispevalo k izbiri živil na podlagi prejetih informacij.
- (35) Zaradi lažje primerjave med proizvodi v različnih velikostih embalaže je primerno, da je še naprej obvezno navajanje hranilne vrednosti na 100 g ali 100 ml, po potrebi pa so dovoljene dodatne navedbe na porcijo. Če je živilo predpakirano in so posamezne porcije ali jedilne enote navedene, bi bilo zato treba poleg navedbe na 100 g ali na 100 ml dovoliti označbo hranilne vrednosti na porcijo ali na jedilno enoto. Nadalje, za zagotovitev primerljive navedbe glede porcij ali jedilnih enot, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje pravil o označbi hranilne vrednosti na porcijo ali na jedilno enoto za posebne kategorije živil.
- (36) Bela knjiga Komisije je izpostavila nekatera hranila, pomembna za javno zdravje, kot so nasičene maščobe, sladkorji in natrij. Zato je primerno, da bi zahteve o obveznem zagotavljanju informacij o hranilni vrednosti upoštevale takšne elemente.
- (37) Ker je eden od ciljev te uredbe končnemu potrošniku zagotoviti podlago za ozaveščeno izbiro, je pomembno, da se v tej zvezi zagotovi, da bo končni potrošnik zlahka razumel informacije na označbah. Zato je primerno, da se na označbah uporablja izraz „sol“ in ne sorodni izraz za hranilo „natrij“.
- (38) Zaradi doslednosti in usklajenosti zakonodaje Unije bi morala biti prostovoljna vključitev prehranskih ali zdravstvenih trditvev na označbah živil v skladu z Uredbo (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih ⁽⁹⁾.
- ⁽⁹⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 9.

- (39) Da bi se izognili nepotrebnemu obremenjevanju nosilcev živilske dejavnosti, je nekatere kategorije živil, ki niso predelana ali pri katerih informacije o hranilni vrednosti niso odločilen dejavnik za potrošnikovo odločitev o nakupu ali pri katerih je embalaža premajhna, da bi lahko izpolnili zahteve za obvezno označevanje, primerno izvzeti iz obveznih določb označevanja hranilne vrednosti, razen če ni obveznost zagotovitve takšnih informacij določena z drugimi pravili Unije.
- (40) Ob upoštevanju posebne narave alkoholnih pijač, je primerno pozvati Komisijo, da nadalje analizira zahteve v zvezi z informacijami, ki se zagotovijo v zvezi s temi proizvodi. Zato bi morala Komisija, ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi skladnosti z drugimi relevantnimi politikami Unije, v treh letih po začetku veljavnosti te uredbe pripraviti poročilo v zvezi z uporabo zahtev za zagotovitev informacij o sestavinah in informacije o hranilni vrednosti alkoholnih pijač. Poleg tega, ob upoštevanju Resolucije Evropskega parlamenta z dne 5. septembra 2007 o strategiji Evropske unije za podporo državam članicam pri zmanjševanju škode zaradi uživanja alkohola⁽¹⁾, mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁽²⁾, dela Komisije in zaskrbljenosti splošne javnosti nad škodljivimi učinki alkohola, zlasti pri mladih in ranljivih potrošnikih, bi morala Komisija po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi in državami članicami preučiti potrebo po opredelitvi pijač, kot so „pijače alkopop“, ki so namenjene zlasti mladim. Komisija bi morala, če je ustrezno, predlagati posebne zahteve v zvezi alkoholnimi pijačami v okviru te uredbe.
- (41) Informacije o hranilni vrednosti živil bi morale biti glede na sedanjo raven znanja o prehrani preproste in zlahka razumljive, saj to nagovarja povprečnega potrošnika in izpolnjuje namen informiranja, zaradi katerega je bilo označevanje uvedeno. Če so informacije o hranilni vrednosti deloma v osrednjem vidnem polju, običajno poimenovanem „sprednja stran embalaže“, in deloma na drugi strani embalaže, na primer na „zadnji strani embalaže“, bi to potrošnike utegnilo zvesti. Zato bi morala biti označba hranilne vrednosti v istem vidnem polju. Poleg tega bi se lahko na prostovoljni osnovi najpomembnejši elementi informacij o hranilni vrednosti ponovili v osrednjem vidnem polju, kar bi potrošnikom pomagalo, da bi lahko pri kupovanju živil brez težav videli bistvene informacije o hranilni vrednosti. Prosta izbira informacij, ki bi se lahko ponovile, bi potrošnike utegnila zvesti. Zato je treba pojasniti, katere informacije se lahko ponovijo.
- (42) Da bi spodbudili nosilce živilske dejavnosti k prostovoljnemu zagotavljanju informacij, vsebovanih v označbi hranilne vrednosti za živila, kot so alkoholne pijače in nepredpakirana živila, ki so lahko izvzeta iz označbe hranilne vrednosti, bi morala biti dana možnost navedbe zgolj določenih elementov označbe hranilne vrednosti. Kljub temu je primerno, da se jasno določijo informacije, ki se lahko zagotovijo prostovoljno, s čimer se prepreči, da bi bil potrošnik zaveden zaradi proste izbire nosilca živilske dejavnosti.
- (43) Oblika označbe hranilne vrednosti, razen na 100 g, na 100 ml ali na porcijo, ali njen prikaz z grafičnimi oblikami ali simboli je nedavno še napredovala v nekaterih državah članicah in organizacijah v živilskem sektorju. Zaradi takšnih dodatnih oblik navajanja in prikaza lahko potrošniki lažje razumejo označbo hranilne vrednosti. Vendar v vsej Uniji ni dovolj dokazov o tem, kako povprečen potrošnik razume in uporablja drugače navedene ali prikazane informacije. Zato je primerno, da se omogočijo drugačne oblike navajanja in prikaza, ki bodo izdelane na podlagi meril, določenih v tej uredbi, in pozvati Komisijo, naj pripravi poročilo o uporabi teh oblik navajanja in prikaza, njihovem vplivu na notranji trg in priporočljivosti nadaljnjega usklajevanja.
- (44) Države članice bi morale Komisiji zagotoviti ustrezne informacije o uporabi dodatnih oblik navajanja in prikaza označbe hranilne vrednosti na trgu na njenem ozemlju, da bi ji tako pomagale pri pripravi navedenega poročila. Zato bi morale biti države pooblašene, da od nosilcev živilske dejavnosti, ki na njihovem ozemlju dajejo v promet živila z dodatnimi oblikami navajanja in prikaza, zahtevajo, da nacionalnim organom sporočijo uporabo takšnih dodatnih oblik in jim zagotovijo ustrezna potrdila glede izpolnjevanja zahtev iz te uredbe.
- (45) Zaželeno je, da se zagotovi določena raven doslednosti v izdelavi dodatnih oblik navajanja in prikaza označbe hranilne vrednosti. Zato je primerno spodbujati stalno izmenjavo najboljših praks in izkušenj med državami članicami in Komisijo ter spodbujati sodelovanje zainteresiranih strani v takšni izmenjavi.
- (46) Navedbe količine hranilnih snovi in primerjalnih kazalcev v istem vidnem polju v zlahka prepoznavni obliki, da se omogoči ocena hranilnih lastnosti živila, bi bilo treba v celoti upoštevati kot del označbe hranilne vrednosti in se ne bi smele obravnavati kot skupina posameznih trditev.

⁽¹⁾ UL C 187 E, 24.7.2008, str. 160.

⁽²⁾ UL C 77, 31.3.2009, str. 81.

- (47) Izkušnje kažejo, da prostovoljno zagotavljanje informacij o živilih v številnih primerih ogroža jasnost obveznih informacij o živilih. Zato bi bilo treba določiti merila, ki bodo nosilec živilske dejavnosti in izvršnim organom pomagala pri vzpostavitvi ravnovesja med zagotavljanjem obveznih in prostovoljnih informacij o živilih.
- (48) Države članice bi morale imeti – odvisno od dejanskih lokalnih razmer in okoliščin – še naprej pravico, da določijo pravila o zagotavljanju informacij v zvezi z nepredpakiranimi živilami. Čeprav je v takšnih primerih zahteva potrošnika po drugih informacijah omejena, se informacije o možnih alergenih štejejo za zelo pomembne. Dokazi kažejo, da je mogoče večino primerov alergij na živila izslediti nazaj do nepredpakiranega živila. Zato bi bilo treba potrošniku vedno zagotoviti informacije o možnih alergenih.
- (49) Države članice ne bi smele imeti možnosti sprejemanja nacionalnih predpisov o zadevah, izrecno usklajenih s to uredbo, razen če to ni dovoljeno z zakonodajo Unije. Ta uredba državam članicam ne bi smela preprečiti, da sprejmejo nacionalne ukrepe o zadevah, ki niso izrecno usklajene s to uredbo. Vendar takšni ukrepi ne bi smeli prepovedati, ovirati ali omejevati prostega pretoka blaga, ki je v skladu s to uredbo.
- (50) Potrošniki v Uniji izražajo vedno večji interes za izvajanje pravil s področja dobrega počutja živali v času zakola, vključno če je bila žival pred zakolom omamljena. S tem v zvezi bi bilo treba razmisliti o študiji, v kateri se preuči možnost, da se potrošnikom zagotovijo pomembne informacije o omamljanju živali v okviru prihodnje strategije Unije za zaščito in dobro počutje živali.
- (51) Pravila o informacijah o živilih bi morala biti možno prilagoditi hitrim spremembam v socialnem, gospodarskem in tehnološkem okolju.
- (52) Države članice bi morale izvesti uradni nadzor za zagotavljanje skladnosti s to uredbo v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o hrani in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali⁽¹⁾.
- (53) Da bi upoštevali to uredbo, bi bilo treba posodobiti sklicovanja na Direktivo 90/496/EGS v Uredbi (ES) št. 1924/2006 in Uredbi (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom⁽²⁾. Zato bi bilo treba ustrezno spremeniti uredbi (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006.
- (54) Nepravilno in pogosto posodabljanje zahtev o informacijah o živilih lahko za živilsko dejavnost, zlasti za mala in srednje velika podjetja, pomeni precejšnjo upravno breme. Zato je ustrezno zagotoviti, da se ukrepi, ki jih Komisija lahko sprejme pri izvajanju svojih pooblastil na podlagi te uredbe, začnejo uporabljati na isti dan vsakega koledarskega leta po ustreznem prehodnem obdobju. V nujnih primerih, kadar je namen ukrepov varovanje zdravja ljudi, bi bilo treba dovoliti odstopanja od tega načela.
- (55) Za uporabo te uredbe je pomembno zagotoviti ustrezna prehodna obdobja, da bi lahko nosilci živilske dejavnosti prilagodili označevanje svojih proizvodov novim zahtevam, ki jih uvaja ta uredba.
- (56) Zaradi bistvenih sprememb zahtev glede označevanja hranilne vrednosti, ki jih uvaja ta uredba, zlasti sprememb glede vsebine označbe hranilne vrednosti, je primerno, da se nosilec živilske dejavnosti omogoči, da vnaprej predvidijo uporabo te uredbe.
- (57) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zato lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (58) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte, med drugim glede zagotavljanja nekaterih obveznih podatkov na druge načine kot na embalaži ali označbi, seznama živil, za katera ni treba navesti seznama sestavin, ponovnega pregleda seznama snovi ali proizvodov, ki povzročajo alergije ali preobčutljivosti, ali seznama hranil, ki so lahko prostovoljno navedena. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 26.

(59) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejem izvedbenih aktov, med drugim glede načinov navajanja enega ali več podatkov s piktogrami ali simboli namesto z besedami ali številkami, načina navedbe datuma minimalne trajnosti, načina navedbe države izvora ali kraja porekla za meso, natančnosti navedenih vrednosti za označbo hranilne vrednosti ali navajanja označbe hranilne vrednosti na porcijo ali jedilno enoto. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa podlago za zagotavljanje visoke ravni varstva potrošnikov v zvezi z informacijami o živilih, ob upoštevanju razlik v razumevanju potrošnikov in njihovih potreb po informacijah, ter hkrati zagotavlja nemoteno delovanje notranjega trga.

2. Ta uredba določa splošna načela, zahteve in odgovornosti glede informacij o živilih in zlasti za označevanje živil. Določa sredstva, ki zagotavljajo pravico potrošnikov do informacij in postopke za zagotavljanje informacij o živilih, ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju zadostne prožnosti za odzivanje na prihodnji razvoj dogodkov in nove zahteve po informacijah.

3. Ta uredba se uporablja za nosilce živilske dejavnosti na vseh stopnjah živilske verige, kadar njihove dejavnosti vključujejo zagotavljanje informacij o živilih potrošnikom. Uporablja se za vsa živila, ki so namenjena končnemu potrošniku, vključno z živili, ki jih dostavljajo obrati javne prehrane, in živili za dobavo obratom javne prehrane.

Ta uredba se uporablja za gostinske storitve, ki jih zagotavljajo prevozna podjetja, v primeru odhoda na ozemljih držav članic, za katere se uporablja Pogodba.

4. Ta uredba se uporablja brez poseganja v zahteve za označevanje, določene v posebnih določbah Unije, ki se uporabljajo za posamezna živila.

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) opredelitve pojmov „živilo“, „živilska zakonodaja“, „živilska dejavnost“, „nosilec živilske dejavnosti“, „prodaja na drobno“, „dajanje v promet“ in „končni potrošnik“ iz člena 2 ter točk 1, 2, 3, 7, 8 in 18 člena 3 Uredbe (ES) št. 178/2002;

(b) opredelitev pojmov „predelava“, „nepredelani proizvodi“ in „predelani proizvodi“ iz člena 2(1)(m), (n) in (o) Uredbe (ES) št. 852/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o higieni živil ⁽²⁾;

(c) opredelitev pojma „encim za živilo“ iz člena 3(2)(a) Uredbe (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o encimih za živila ⁽³⁾;

(d) opredelitve pojmov „aditiv za živilo“, „pomožno tehnološko sredstvo“ in „nosilci“ iz točk (a) in (b) člena 3(2) ter točke 5 Priloge I k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila ⁽⁴⁾;

(e) opredelitev pojma „arome“ iz točke (a) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ⁽⁵⁾;

(f) opredelitev pojmov „meso“, „mehansko izkoščeno meso“, „mesni pripravki“, „ribji proizvodi“ in „mesni proizvodi“ iz točk 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 in 7.1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora ⁽⁶⁾;

(g) opredelitev pojma „oglaševanje“ iz točke (a) člena 2 Direktive 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju ⁽⁷⁾.

⁽²⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 1.

⁽³⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 7.

⁽⁴⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 16.

⁽⁵⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 34.

⁽⁶⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

⁽⁷⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „informacije o živilih“ pomeni informacije v zvezi z živili, ki so na voljo končnemu potrošniku prek označbe, drugega spremnega gradiva ali katerih koli drugih sredstev, vključno s sodobnimi tehnološkimi orodji ali verbalno komunikacijo;
- (b) „zakonodaja o informacijah o živilih“ pomeni določbe Unije, ki urejajo informacije o živilih in zlasti označevanje, vključno s splošnimi pravili, ki se v posebnih okoliščinah uporabljajo za vsa živila ali določene kategorije živil, in pravili, ki se uporabljajo le za posebna živila;
- (c) „obvezne informacije o živilih“ pomeni podatke, ki morajo na podlagi določb Unije biti zagotovljene končnemu potrošniku;
- (d) „obrat javne prehrane“ pomeni vsak obrat (vključno z vozilom ali vgrajeno ali premično stojnico), kot so restavracije, menze, šole, bolnišnice in podjetja za pripravo in dostavo hrane, v katerih se med izvajanjem dejavnosti živila pripravijo z namenom, da jih končni potrošnik nemudoma zaužije;
- (e) „predpakirano živilo“ pomeni vsako posamezno enoto, ki se kot taka predstavi končnemu potrošniku in obratom javne prehrane ter jo sestavlja živilo in embalaža, v katero je dano, preden se ponudi za prodajo, ne glede na to, ali takšna embalaža popolnoma ali samo delno zapira živilo, vendar v vsakem primeru na tak način, da vsebine ni mogoče spremeniti, ne da bi embalažo odprli ali spremenili; „predpakirana živila“ ne zajemajo živil, pakiranih na prodajnih mestih na zahtevo potrošnika ali predpakiranih za neposredno prodajo;
- (f) „sestavina“ pomeni vsako snov ali proizvod, vključno z aromami, aditivi za živila in encimi za živila, ter vsako sestavino v sestavljenih sestavinah, ki se uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila in so še vedno prisotni v končnem proizvodu, tudi če so v spremenjeni obliki; ostanki se ne štejejo za „sestavine“;
- (g) „kraj porekla“ pomeni vsak navedeni kraj, iz katerega živilo izvira, in to ni „država izvora“, kot je določeno v skladu s členi 23 do 26 Uredbe (EGS) št. 2913/92; ime ali naslov nosilca živilske dejavnosti na označbi ne pomeni navedbe države izvora ali kraja porekla zadevnega živila v smislu te uredbe;
- (h) „sestavljena sestavina“ pomeni sestavino, ki je sama proizvod več kot ene sestavine;
- (i) „označba“ pomeni vsak žig, znamko, znak, slikovni znak ali drug opis v pisni, tiskani, odtisnjeni, označeni, vtisnjeni ali ožigosani obliki ali pritrjen na embalažo ali posodo z živilom;
- (j) „označevanje“ pomeni vse navedbe, podatke, trgovska imena, blagovne znamke, slikovno gradivo ali simbole v zvezi z živilom, ki se namestijo na kakršno koli vrsto embalaže, dokument, obvestilo, označbo, obroček ali vratno etiketo, ki spremlja ali se nanaša na takšno živilo;
- (k) „vidno polje“ pomeni vse površine embalaže, ki jih je mogoče prebrati z ene same točke;
- (l) „osrednje vidno polje“ pomeni vidno polje embalaže, ki ga potrošnik v času nakupa najverjetneje vidi na prvi pogled in ki potrošniku omogoča, da nemudoma prepozna značilnosti ali naravo proizvoda ali ime znamke, če je to primerno. Če ima embalaža več identičnih osrednjih vidnih polj, je osrednje vidno polje tisto, ki ga izbere nosilec živilske dejavnosti;
- (m) „čitljivost“ pomeni fizični izgled informacij, ki omogoča, da so informacije vidno dostopne splošni javnosti in opredeljene z različnimi elementi, med drugim z velikostjo črk, razmakom med črkami, razmakom med vrsticami, širino poteze, vrsto barve, vrsto pisave, razmerja med širino in višino črk, površino materiala in znatnim kontrastom med tiskanim besedilom in ozadjem, in omogoča, da so informacije vidno dostopne splošni javnosti;
- (n) „pravno ime“ pomeni ime živila, predpisano z določbami Unije, ki se zanj uporabljajo, oziroma, če takšnih določb Unije ni, ime, določeno v zakonih in drugih predpisih, ki se uporabljajo v državi članici, v kateri se proizvod prodaja končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane;
- (o) „običajno ime“ pomeni ime, ki je v državi članici, v kateri se to živilo prodaja, sprejeto kot ime živila brez potrebe po dodatni razlagi potrošnikom;
- (p) „opisno ime“ pomeni ime, ki zagotavlja opis živila in po potrebi njegove uporabe in je dovolj jasno, da potrošnikom omogoča razumevanje dejanske narave živila in njegovo razlikovanje od drugih proizvodov, s katerimi bi ga utegnili zamenjati;
- (q) „osnovna(-e) sestavina(-e)“ pomeni sestavino(-e) živila, ki predstavlja(-jo) več kot 50 % tega živila ali ki jo (jih) potrošnik običajno povezuje z imenom živila in za katero(-e) se v večini primerov zahteva navedba količine;

- (r) „datum minimalne trajnosti živila“ pomeni datum, do katerega to živilo ohrani svoje značilne lastnosti, kadar je pravilno shranjeno;
- (s) „hranilo“ pomeni beljakovine, ogljikove hidrate, maščobe, prehranske vlaknine, natrij, vitamine in minerale iz točke 1 dela A Priloge XIII k tej uredbi ter druge snovi katere od teh kategorij ali ki so njihov sestavni del.
- (t) „namensko proizveden nanomaterial“ pomeni vsak namensko proizveden material, ki ima eno ali več razsežnosti v velikosti 100 nm ali manj ali je sestavljen iz ločenih funkcionalnih delov, bodisi interno bodisi na površini, od katerih imajo številni eno ali več razsežnosti velikosti 100 nm ali manj, vključno s strukturami, aglomerati ali agregati, ki imajo lahko velikost večjo od 100 nm, vendar ohranjajo lastnosti, ki so značilne za nanomerila.

Lastnosti, ki so značilne za nanomerila, vključujejo:

- (i) tiste, ki so povezane z velikimi posebnimi površinami zadevnih materialov, in/ali
- (ii) posebne fizično-kemične lastnosti, ki se razlikujejo od tistih, ki niso nano oblike, vendar iz enakega materiala;
- (u) „sredstva za komuniciranje na daljavo“ pomeni vsako sredstvo, ki se ga lahko uporablja za sklenitev pogodbe med ponudnikom in potrošnikom, ne da bi bila za to potrebna njuna hkratna fizična navzočnost.

3. Za namene te uredbe se „država izvora živila“ nanaša na izvor živila, kot je določeno v skladu s členi 23 do 26 Uredbe (EGS) št. 2913/92.

4. Uporabljajo se tudi posebne opredelitve pojmov iz Priloge I.

POGLAVJE II

SPLOŠNA NAČELA GLEDE INFORMACIJ O ŽIVILIH

Člen 3

Splošni cilji

1. Zagotavljanje informacij o živilih dosega visoko raven varovanja zdravja in interesov potrošnikov z zagotavljanjem podlage končnim potrošnikom za ozaveščeno izbiro in za varno uporabo živil, zlasti v zvezi z zdravstvenimi, gospodarskimi, okoljskimi, socialnimi in etičnimi vidiki.

2. Cilj zakonodaje o informacijah o živilih je v Uniji zagotoviti prosti pretok živil, ki se zakonito proizvajajo in tržijo, ob upoštevanju potrebe po zaščiti zakonitih interesov proizvajalcev in pospeševanju proizvodnje kakovostnih proizvodov.

3. Kadar so z zakonodajo o informacijah o živilih določene nove zahteve, se odobri prehodno obdobje po začetku veljavnosti novih zahtev, razen v utemeljenih primerih. V takšnem prehodnem obdobju se živila z označbami, ki niso v skladu z novimi zahtevami, lahko dajo v promet, in potem, da se zaloge takšnih živil, ki so bila dana v promet pred iztekom prehodnega obdobja, še naprej prodajajo, dokler se ne porabijo.

4. Med pripravo, ocenjevanjem in revizijo zakonodaje o informacijah o živilih se opravijo odprta in transparenta javna posvetovanja, vključno z zainteresiranimi stranmi, neposredno ali s predstavnimi organi, razen če nujnost zadeve tega ne dopušča.

Člen 4

Načela, ki urejajo obvezne informacije o živilih

1. Kadar zakonodaja o informacijah o živilih zahteva obvezne informacije o živilih, te zadevajo zlasti informacije, ki spadajo v eno od naslednjih kategorij:

(a) informacije o identiteti in sestavi, lastnostih ali drugih značilnostih živila;

(b) informacije o varovanju zdravja potrošnikov in varni uporabi živila. To so zlasti informacije o:

(i) lastnostih sestavin, ki lahko škodijo zdravju nekaterih skupin potrošnikov;

(ii) roku uporabnosti, shranjevanju in varni uporabi;

(iii) vplivu na zdravje, vključno s tveganjem in posledicami v zvezi s škodljivim in nevarnim uživanjem živila;

(c) informacije o hranilni vrednosti, da se potrošnikom, tudi tistim s posebnimi prehranskimi potrebami, omogoči ozaveščena izbira.

2. V zvezi s potrebo po obveznih informacijah o živilih in da se potrošnikom omogoči ozaveščena izbira, se upošteva splošna potreba večine potrošnikov po nekaterih informacijah, ki jim pripisujejo poseben pomen, ali vse splošno sprejete koristi za potrošnika.

Člen 5

Posvetovanje z Evropsko agencijo za varnost hrane

Vsi ukrepi Unije v okviru zakonodaje o informacijah o živilih, ki bi lahko vplivali na javno zdravje, se sprejmejo po posvetovanju z Evropsko agencijo za varnost hrane (v nadaljnjem besedilu: agencija).

POGLAVJE III

SPLOŠNE ZAHTEVE PO INFORMACIJAH O ŽIVILIH IN ODGOVORNOST NOSILCEV ŽIVILSKE DEJAVNOSTI

Člen 6

Osnovna zahteva

Vsem živilom, namenjenim za dobavo končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane, so priložene informacije o živilih v skladu s to uredbo.

Člen 7

Prakse poštenega informiranja

1. Informacije o živilih ne smejo biti zavajajoče, zlasti:

(a) glede značilnosti živila in še posebej njegove narave, identitete, lastnosti, sestave, količine, roka uporabnosti, države izvora ali kraja porekla, načina proizvodnje ali pridelave;

(b) z navedbo učinkov ali lastnosti, ki jih živilo nima;

(c) z napeljevanjem, da ima živilo posebne lastnosti, če imajo take lastnosti vsa istovrstna živila, zlasti s posebnim poudarkom na prisotnosti ali odsotnosti določenih sestavin in/ali hranil;

(d) z izgledom, opisom ali slikovnimi prikazi, ki bi potrošniku namigovali o prisotnosti določenega živila ali vsebnosti sestavine, medtem ko bi sestavni del, naravno prisoten v tem živilu, oziroma sestavina, ki se v njem običajno uporablja, bila nadomeščena z drugačnim sestavnim delom oziroma drugačno sestavino.

2. Informacije o živilih so točne, jasne in potrošniku zlahka razumljive.

3. Ob upoštevanju odstopanj, določenih z zakonodajo Unije, ki se uporablja za naravne mineralne vode in živila za posebne prehranske namene, informacije o živilih nobenemu živilu ne smejo pripisovati ali opozarjati na lastnosti, kot so preprečevanje, zdravljenje ali ozdravljenje bolezni pri ljudeh.

4. Odstavki 1, 2 in 3 se uporabljajo tudi za:

(a) oglaševanje;

(b) predstavitev živil, zlasti njihove oblike, videza ali embalaže, uporabljene embalažne materiale, način, kako so razporejena, in okolje, v katerem so razstavljena.

Člen 8

Odgovornosti

1. Nosilec živilske dejavnosti, odgovoren za informacije o živilih, je nosilec dejavnosti, pod čigar imenom ali nazivom podjetja se živilo trži, oziroma če ima ta nosilec sedež zunaj Unije, uvoznik na trg Unije.

2. Nosilec živilske dejavnosti, odgovoren za informacije o živilih, zagotovi prisotnost in točnost informacij o živilih v skladu z veljavno zakonodajo o informacijah o živilih in ustreznimi nacionalnimi določbami.

3. Nosilci živilske dejavnosti, ki ne vplivajo na informacije o živilih, ne dobavljajo živil, za katera na podlagi informacij, ki jih imajo kot strokovnjaki, vedo ali domnevajo, da niso skladna z zakonodajo o informacijah o živilih, ki se uporablja, in zahtevami iz ustreznih nacionalnih določb.

4. Nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom ne spremenijo informacij, ki spremljajo živilo, če bi takšne spremembe zavedle končnega potrošnika ali drugače znižale raven varstva potrošnikov in zmanjšale možnosti končnih potrošnikov za ozaveščeno izbiro. Nosilci živilske dejavnosti so odgovorni za vse morebitne spremembe informacij, ki spremljajo živilo.

5. Brez poseganja v odstavke 2 do 4 nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom zagotovijo skladnost z zahtevami iz zakonodaje o informacijah o živilih in ustreznimi nacionalnimi določbami, ki zadevajo njihove dejavnosti, in preverijo, ali so takšne zahteve izpolnjene.

6. Nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod njihovim nadzorom zagotovijo, da se informacije v zvezi z nepredpakiranimi živilami, namenjenimi končnemu potrošniku ali za dobavo obratom javne prehrane, prenesejo nosilcu živilske dejavnosti, ki živila prejme, da bi se tako končnemu potrošniku na zahtevo zagotovile obvezne informacije o živilih.

7. V naslednjih primerih nosilci živilske dejavnosti pri dejavnostih pod svojim nadzorom zagotovijo, da so obvezni podatki, ki se zahtevajo v skladu s členoma 9 in 10, prikazani na embalaži ali nanjo pritrjeni označbi ali na trgovinskih dokumentih, ki se nanašajo na živila, kadar je mogoče zagotoviti, da so takšni dokumenti bodisi priloženi živilom, na katera se nanašajo, ali so bili poslani pred dobavo ali sočasno z njo:

- (a) kadar so predpakirana živila namenjena končnemu potrošniku, vendar se tržijo na stopnji pred prodajo končnemu potrošniku, in kadar na navedeni stopnji ne gre za prodajo obratom javne prehrane;
- (b) kadar so predpakirana živila namenjena za dobavo obratom javne prehrane za pripravo, predelavo, razdelitev ali rezanje.

Ne glede na prvi pododstavek nosilci živilske dejavnosti zagotovijo, da so podatki iz točk (a), (f), (g) in (h) člena 9(1) prikazani tudi na zunanji embalaži, v kateri so predpakirana živila predstavljena za trženje.

8. Nosilci živilske dejavnosti, ki drugim nosilcem živilske dejavnosti dobavljajo živila, ki niso namenjena končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane, poskrbijo, da tem nosilcem živilske dejavnosti zagotovijo dovolj informacij, da jim, kadar je to potrebno, omogočijo izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 2.

POGLAVJE IV

OBVEZNE INFORMACIJE O ŽIVILIH

ODDELEK 1

Vsebina in predstavitev

Člen 9

Seznam obveznih podatkov

1. V skladu s členi 10 do 35 in ob upoštevanju izjem iz tega poglavja je obvezna navedba naslednjih podatkov:

- (a) ime živila;
- (b) seznam sestavin;
- (c) vsaka sestavina ali pomožno tehnološko sredstvo, ki je navedeno na seznamu v Prilogi II ali pridobljeno iz snovi ali proizvoda s seznama v Prilogi II, ki povzroča alergije ali preobčutljivosti, se uporablja v proizvodnji ali pri pripravi živila in je še vedno prisotno v končnem proizvodu, čeprav v spremenjeni obliki;
- (d) količina nekaterih sestavin ali kategorij sestavin;

- (e) neto količina živila;
- (f) datum minimalne trajnosti ali datum uporabe;
- (g) posebni pogoji shranjevanja in/ali pogoji uporabe;
- (h) ime ali naziv podjetja in naslov nosilca živilske dejavnosti iz člena 8(1);
- (i) država izvora ali kraj porekla, kot je predviden(-a) v členu 26;
- (j) navodila za uporabo, kadar živila ne bi bilo mogoče enostavno uporabiti brez teh navodil;
- (k) pri pijačah, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola, dejanska alkoholna stopnja v volumenskih odstotkih;
- (l) označba hranilne vrednosti.

2. Podatki iz odstavka 1 se navedejo z uporabo besed in števil. Brez poseganja v člen 35 se lahko podatki dodatno izrazijo s piktogrami ali simboli.

3. Če Komisija sprejme delegirane in izvedbene akte, navedene v tem členu, se podatki, navedeni v odstavku 1, lahko alternativno izrazijo s pomočjo piktogramov ali simbolov namesto z besedami ali številkami.

Da bi potrošnikom zagotovili koristi od drugih načinov navedbe obveznih informacij o živilih, kot so besede in številke, ter če je zagotovljena enaka raven informacij kot z besedami in številkami, lahko Komisija, ob upoštevanju dokazov o enotnem razumevanju pri potrošnikih z delegiranimi akti v skladu s členom 51 vzpostavi merila, v skladu s katerimi se lahko eden ali več podatkov iz odstavka 1 izrazi s piktogrami ali simboli namesto z besedami ali številkami.

4. Komisija lahko za namen zagotavljanja enotnega izvajanja odstavka 3 tega člena sprejme izvedbene akte o načinih uporabe meril, opredeljenih v skladu z odstavkom 3, da navede enega ali več podatkov s piktogrami ali simboli namesto z besedami ali številkami. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

Člen 10

Dodatni obvezni podatki za posebne vrste ali kategorije živil

1. Poleg podatkov iz člena 9(1) so v Prilogi III določeni dodatni obvezni podatki za posebne vrste ali kategorije živil.

2. Zaradi zagotovitve obveščanja potrošnikov glede posebnih vrst ali kategorij živil in zaradi upoštevanja tehničnega napredka, znanstvenih dosežkov, varovanja zdravja potrošnikov oziroma varne uporabe živil lahko Komisija spremeni Prilogo III z delegiranimi akti v skladu s členom 51.

Kadar, v primeru pojava tveganj za zdravje potrošnikov, izredno nujni razlogi tako zahtevajo, se za delegirane akte, ki se sprejmejo v skladu s tem členom, uporabi postopek iz člena 52.

Člen 11

Količina

Člen 9 ne posega v podrobnejše določbe Unije v zvezi z označevanjem po masi in prostornini.

Člen 12

Razpoložljivost in namestitve obveznih informacij o živilih

1. Obvezne informacije o živilih so na voljo in zlahka dostopne za vsa živila v skladu s to uredbo.

2. V primeru predpakiranih živil so obvezne informacije o živilih prikazane neposredno na embalaži ali nanjo pritrjeni označbi.

3. Kot zagotovilo, da imajo potrošniki koristi od drugih načinov za pridobivanje obveznih informacij o živilih, ki so bolj prilagojeni za navedbo določenih obveznih podatkov, in če je zagotovljena enaka raven informacij kot z embalažo ali označbo, lahko Komisija, ob upoštevanju dokazov o enotnem razumevanju pri potrošnikih in širše uporabe teh načinov pri potrošnikih, z delegiranimi akti v skladu s členom 51 določi merila, v skladu s katerimi se lahko navedejo določeni obvezni podatki na načine, ki ne vključujejo embalaže ali označbe.

4. Komisija lahko za namene zagotavljanja enotnega izvajanja odstavka 3 tega člena sprejme izvedbene akte o načinih uporabe meril, opredeljenih v skladu z odstavkom 3, da bi navedla določene obvezne podatke na načine, ki ne vključujejo embalaže ali označbe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

5. Za nepredpakirana živila se uporabljajo določbe člena 44.

Člen 13

Predstavitev obveznih podatkov

1. Brez poseganja v nacionalne ukrepe, sprejete v skladu s členom 44(2), morajo biti obvezne informacije o živilih označene na dobro vidnem mestu tako, da so zlahka vidne, jasno

čitljive in, kadar je primerno, neizbrisne. Nikakor niso prekrite, zakrite ali ločene z drugim pisnim ali slikovnim gradivom ali zaradi takšnega gradiva ali katerega koli drugega dodatnega gradiva manj opazne.

2. Brez poseganja v posebne določbe Unije, ki se uporabljajo za posamezna živila, se obvezni podatki iz člena 9(1), kadar so prikazani na embalaži ali nanjo pritrjeni označbi, natisnejo na embalaži ali oznaki na način, ki zagotavlja jasno čitljivost, s črkami v velikosti, pri kateri je srednji črkovni pas (x-height), kot je opredeljeno v Prilogi IV, enak ali večji od 1,2 mm.

3. Pri embalažah ali posodah, katerih največja površina je manjša od 80 cm², je srednji črkovni pas (x-height) velikosti črk iz odstavka 2 enak ali večji od 0,9 mm.

4. Za namene doseganja ciljev te uredbe Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 51 določi pravila za čitljivost.

Z enakim namenom, kot je naveden v prvem pododstavku, lahko Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 51, razširi zahteve iz odstavka 5 tega člena na dodatne obvezne podatke za posamezne vrste ali kategorije živil.

5. Podatki iz točk (a), (e) in (k) člena 9(1) so prikazani v istem vidnem polju.

6. Odstavek 5 tega člena se ne uporablja v primerih iz člena 16(1) in (2).

Člen 14

Prodaja na daljavo

1. Brez poseganja v zahteve po obveščanju iz člena 9 so v primeru predpakiranih živil, ponujenih za prodajo s sredstvi za komuniciranje na daljavo:

(a) obvezne informacije o živilih, razen podatkov iz točke (f) člena 9(1), na voljo pred zaključkom nakupa in prikazane na podpornem gradivu za prodajo na daljavo ali zagotovljene z drugimi ustreznimi sredstvi, ki jih nosilec živilske dejavnosti jasno opredeli. Kadar se uporabljajo druga ustrezna sredstva, nosilec živilske dejavnosti obvezne informacije o živilih zagotovi brez dodatnih stroškov za potrošnika;

(b) vsi obvezni podatki na voljo ob dobavi.

2. V primeru nepredpakiranih živil, ponujenih za prodajo s sredstvi za komuniciranje na daljavo, se podatki, ki se zahtevajo v členu 44, dajo na voljo v skladu z odstavkom 1 tega člena.

3. Točka (a) odstavka 1 se ne uporablja za živila, ponujena za prodajo na prodajnih avtomatih ali v trgovskih lokalih, opremljenih z avtomati.

Člen 15

Jezikovne zahteve

1. Brez poseganja v člen 9(3) so obvezne informacije o živilih prikazane v jeziku, ki ga potrošniki držav članic, v katerih se živilo trži, zlahka razumejo.

2. Države članice, v katerih se živilo trži, lahko na svojem ozemlju predpišejo, da se podatki navedejo v enem ali več jezikih, ki spadajo med uradne jezike Unije.

3. Odstavka 1 in 2 ne izključujeta možnosti, da se podatki navedejo v več jezikih.

Člen 16

Opustitev navedbe nekaterih obveznih podatkov

1. V primeru steklenic za ponovno uporabo, ki so neizbrisno označene in zato nimajo označbe, obročka ali vratne etikete, so obvezni samo podatki iz točk (a), (c), (e), (f) in (l) člena 9(1).

2. V primeru embalaže ali posod, katerih največja površina je manjša od 10 cm², je na embalaži ali označbi obvezno navesti podatke iz točk (a), (c), (e) in (f) člena 9(1). Podatki iz točke (b) člena 9(1) se zagotovijo z drugimi sredstvi ali so na voljo na zahtevo potrošnika.

3. Brez poseganja v druge določbe Unije, ki določajo obvezno označbo hranilne vrednosti, označba iz točke (l) člena 9(1) ni obvezna za živila iz Priloge V.

4. Brez poseganja v druge določbe Unije, ki zahtevajo seznam sestavin ali obvezno označbo hranilne vrednosti, podatki iz člena 9(1)(b) in (l) niso obvezni za pijače z več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola.

Komisija do 13. decembra 2014 pripravi poročilo o uporabi člena 18 in člena 30(1) za proizvode iz tega odstavka, pri čemer navede, ali bi morale biti alkoholne pijače v prihodnosti vključene zlasti glede obveznosti navedbe informacij o energijski vrednosti, ter razloge za utemeljitev morebitnih izjem, ob

upoštevanju potrebe po zagotovitvi skladnosti z drugimi ustreznimi politikami Unije. V tem kontekstu Komisija preuči, ali je treba predlagati opredelitev „pijače alkopop“.

Komisija temu poročilu priloži zakonodajni predlog, če je to ustrezno, o določitvi pravil glede seznama sestavin ali obvezne označbe hranilne vrednosti za te proizvode.

ODDELEK 2

Podrobne določbe o obveznih podatkih

Člen 17

Ime živila

1. Ime živila je njegovo predpisano prodajno ime. Če prodajno ime ni predpisano, je ime živila njegovo običajno ime, če pa običajnega imena ni ali se ne uporablja, se navede opisno ime živila.

2. V državi članici trženja je dovoljena uporaba imena živila, pod katerim se proizvod zakonito proizvaja in trži v državi članici proizvodnje. Kadar pa uporaba ostalih določb te uredbe, zlasti tistih iz člena 9, potrošnikom v državi članici trženja ne bi omogočila razpoznavanja dejanske narave živila in njegovega razlikovanja od živil, s katerim bi ga lahko zamenjali, ime živila spremljajo druge opisne informacije, ki so prikazane v bližini imena živila.

3. V izjemnih primerih se ime živila v državi članici proizvodnje ne uporabi v državi članici trženja, kadar se živilo, ki ga poimenuje država članica proizvodnje, glede sestave ali proizvodnje tako razlikuje od živila, znanega pod tem imenom v državi članici trženja, da določbe odstavka 2 ne zadostujejo za zagotovitev pravilne obveščenosti potrošnika v državi članici trženja.

4. Ime, zaščiteno kot intelektualna lastnina, blagovna znamka ali izmišljeno ime, ne nadomesti prodajnega imena živila.

5. Posebne določbe o imenu živila in podatkih, ki spremljajo živilo, so določene v Prilogi VI.

Člen 18

Seznam sestavin

1. Seznam sestavin je naveden pod ustreznim naslovom, ki vključuje besedo „sestavine“. Seznam vključuje vse sestavine živila, po padajočem vrstnem redu glede na maso, kakor je zabeležena v času njihove uporabe pri proizvodnji živila.

2. Sestavine se označijo z značilnim imenom, in sicer, kjer je primerno, v skladu s pravili iz člena 17 in Priloge VI.

3. Vse sestavine, vsebovane v obliki namensko proizvedenih nanomaterialov, se jasno navedejo na seznamu sestavin. Za imenom takšnih sestavin se v oklepaju pripiše beseda „nano“.

4. Tehnična pravila za uporabo odstavkov 1 in 2 tega člena so določena v Prilogi VII.

5. Za namene doseganja ciljev te uredbe Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 51 prilagodi opredelitev namensko proizvedenih nanomaterialov iz točke (t) člena 2(2) tehničnemu in znanstvenemu napredku ali opredelitvam, ki so bile dogovorjene na mednarodni ravni.

Člen 19

Opustitev navedbe seznama sestavin

1. Seznama sestavin ni treba navesti za naslednja živila:

(a) sveže sadje in zelenjavo, vključno s krompirjem, ki ni bil olupljen, rezan ali podobno obdelan;

(b) gazirano vodo, katere opis navaja, da je bila gazirana;

(c) fermentirane kise, pridobljene izključno iz enega samega osnovnega proizvoda, pod pogojem, da ni bila dodana nobena druga sestavina;

(d) sir, maslo, fermentirano mleko in smetano, ki jim ni bila dodana nobena druga sestavina, razen mlečnih sestavin, encimov za živila in mikrobioloških kultur, bistvenih za proizvodnjo, ali soli, potrebne za proizvodnjo sira, razen za sveže in predelane sire;

(e) živila iz ene same sestavine, pri katerih:

(i) je ime živila enako imenu sestavine; ali

(ii) ime živila omogoča jasno prepoznavnost narave sestavine.

2. Zaradi upoštevanja ustreznosti seznama sestavin, nanašajočih se na posebne vrste ali kategorije živil, za potrošnike, lahko Komisija v izjemnih primerih z delegiranimi akti v skladu s členom 51 dopolni odstavek 1 tega člena, če opustitev informacij ne povzroči pomanjkljive obveščenosti končnega potrošnika in obratov javne prehrane.

Člen 20

Opustitev navedbe sestavnih delov živila na seznamu sestavin

Brez poseganja v člen 21 na seznam sestavin ni treba vključiti naslednjih sestavnih delov živil:

(a) sestavnih delov sestavine, ki so bili začasno izločeni med proizvodnim postopkom in pozneje ponovno vključeni, vendar ne presegajo svojih prvotnih deležev;

(b) aditivov za živila in encimov za živila:

(i) ki so v navedenem živilu prisotni le zaradi tega, ker jih vsebuje ena ali več sestavin navedenega živila, v skladu z načelom prenosa iz točk (a) in (b) člena 18(1) Uredbe (ES) št. 1333/2008, pod pogojem, da nimajo tehnološke funkcije v izdelku, ali

(ii) ki se uporabljajo kot pomožna tehnološka sredstva;

(c) nosilcev in snovi, ki niso aditivi za živila, vendar se uporabljajo na enak način in z enakim namenom kot nosilci, in ki se uporabljajo le v nujno potrebnih količinah;

(d) snovi, ki niso aditivi za živila, vendar se uporabljajo na enak način in z enakim namenom kot pomožna tehnološka sredstva ter so še vedno prisotne v končnem proizvodu, čeprav v spremenjeni obliki;

(e) vode:

(i) kadar se voda uporablja med proizvodnim postopkom samo za ponovno obnovitev sestavine, uporabljene v zgoščen ali izsušeni obliki; ali

(ii) pri tekočem mediju, ki se običajno ne zaužije.

Člen 21

Označevanje določenih snovi ali proizvodov, ki povzročajo alergije ali preobčutljivosti

1. Brez poseganja v pravila, sprejeta v skladu s členom 44(2), podatki iz točke (c) člena 9(1) izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) podatki se navedejo na seznamu sestavin v skladu s pravili, določenimi v členu 18(1), z jasnim sklicevanjem na ime snovi ali proizvoda iz Priloge II, in

- (b) ime snovi ali proizvoda iz Priloge II se poudari z vrsto pisave, ki se jasno razlikuje od preostalega seznama snovi, na primer po črkah, stilu ali barvi ozadja.

Če seznama sestavin ni, navedba podatkov iz člena 9(1)(c) vključuje besedo „vsebuje“, ki ji sledi ime snovi ali proizvoda iz Priloge II.

Kadar več sestavin ali pomožnih tehnoloških sredstev nekega živila izvira iz ene same snovi ali proizvoda iz Priloge II, se to pojasni na označevanju za vsako zadevno sestavino ali pomožno tehnološko sredstvo.

Navedba podatkov iz točke (c) člena 9(1) ni potrebna v primerih, kadar se ime živila jasno nanaša na zadevno sestavino ali proizvod.

2. Zaradi zagotovitve boljšega informiranja potrošnikov ter upoštevanja najnovejšega znanstvenega napredka in tehnološkega znanja Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 51 sistematično ponovno preuči seznam iz Priloge II in ga po potrebi posodobi.

Kadar, v primeru pojava tveganja za zdravje potrošnikov, izredno nujni razlogi tako zahtevajo, se uporabi postopek iz člena 52 za delegirane akte, ki se sprejmejo v skladu s tem členom.

Člen 22

Navedba količine sestavin

1. Navedba količine sestavine ali kategorije sestavin, ki se uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila, je potrebna, kadar je določena sestavina ali kategorija sestavin:

- (a) navedena v imenu živila ali jo potrošnik običajno povezuje s tem imenom;

- (b) poudarjena na označevanju z besedami, slikami ali grafiko; ali

- (c) bistvena za opredelitev živila in se zaradi nje razlikuje od izdelkov, s katerimi bi jo bilo možno zamenjati zaradi njenega imena ali izgleda.

2. Tehnična pravila za uporabo odstavka 1, vključno s posebnimi primeri, v katerih navedba količine za določene sestavine ni potrebna, so določena v Prilogi VIII.

Člen 23

Neto količina

1. Neto količina živila se izrazi v litrih, centilitrih, mililitrih, kilogramih ali gramih, kot je ustrezno:

- (a) pri tekočih proizvodih v enotah za merjenje prostornine;

- (b) pri drugih proizvodih v enotah za merjenje mase.

2. Da bi se potrošnikom zagotovilo boljše razumevanje informacij o živilih na označbi, lahko Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 51 za določena živila določi, da se neto količina navede na drugačen način, kot je določen v odstavku 1 tega člena.

3. Tehnična pravila za uporabo odstavka 1, vključno s posebnimi primeri, v katerih navedba neto količine ni potrebna, so določena v Prilogi IX.

Člen 24

Datum minimalne trajnosti, datum uporabe in datum zamrznitve

1. Pri živilih, ki so z mikrobiološkega vidika hitro pokvarljiva in lahko zato po krajšem obdobju predstavljajo neposredno nevarnost za zdravje ljudi, se datum minimalne trajnosti zamenja z datumom uporabe. Šteje se, da po datumu uporabe živilo ni varno v skladu s členom 14(2) do (5) Uredbe (ES) št. 178/2002.

2. Ustrezen datum se navede v skladu s Prilogo X.

3. Zaradi zagotovitve enotnega načina navedbe datuma minimalne trajnosti iz točke 1(c) Priloge X lahko Komisija sprejme izvedbene akte, ki določijo pravila v zvezi s tem. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

Člen 25

Pogoji shranjevanja ali pogoji uporabe

1. V primerih, ko živila zahtevajo posebne pogoje shranjevanja in/ali pogoje za uporabo, je treba te pogoje navesti.

2. Da bi zagotovili ustrezno shranjevanje ali uporabo živil po odprtju embalaže, je treba pogoje shranjevanja in/ali rok za uživanje, kjer je to primerno, navesti.

Člen 26

Država izvora ali kraj porekla

1. Ta člen se uporablja brez poseganja v zahteve glede označevanja, določene v posebnih določbah Unije, zlasti Uredbi Sveta (ES) št. 509/2006 z dne 20. marca 2006 o zajamčenih tradicionalnih posebnostih kmetijskih proizvodov in živil⁽¹⁾ in Uredbi Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila⁽²⁾.

2. Navedba države izvora ali kraja porekla je obvezna:

(a) kadar bi izpustitev tega podatka lahko zavedla potrošnika glede prave države izvora ali kraja porekla živila, zlasti če bi informacije, priložene živilu, ali označba kot celota sicer pomenila, da ima živilo drugačno državo izvora ali kraj porekla;

(b) za meso, ki spada pod oznake kombinirane nomenklature (KN) iz Priloge XI. Uporaba te točke je odvisna od sprejetja izvedbenih aktov iz odstavka 8.

3. Kadar je država izvora ali kraj porekla živila naveden in ni enak državi izvora ali kraju porekla njegove osnovne sestavine, se navede:

(a) tudi država izvora ali kraj porekla osnovne sestavine; ali

(b) da država izvora ali kraj porekla osnovne sestavine ni enak državi izvora ali kraju porekla živila.

Uporaba tega odstavka je odvisna od sprejetja izvedbenih aktov iz odstavka 8 tega člena.

4. Komisija v petih letih po datumu začetka uporabe točke (b) odstavka 2 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, v katerem oceni obvezno navajanje države izvora ali kraja porekla pri proizvodih iz navedene točke.

5. Komisija do 13. decembra 2014 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročila v zvezi z obvezno navedbo države izvora ali kraja porekla za naslednja živila:

(a) vrste mesa razen govedine in ki niso navedene v točki (b) odstavka 2;

(b) mleko;

(c) mleko, ki se uporablja kot sestavina v mlečnih proizvodih;

(d) nepredelana živila;

(e) proizvode z eno samo sestavino;

(f) sestavine, ki predstavljajo več kot 50 % živila.

6. Komisija do 13. decembra 2013 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo v zvezi z obvezno navedbo države izvora ali kraja porekla za meso, uporabljeno kot sestavina.

7. V poročilih iz odstavkov 5 in 6 se upošteva potrošnikova potreba po obveščenosti, izvedljivost obvezne navedbe države izvora ali kraja porekla ter analiza stroškov in koristi uvedbe takšnih ukrepov, vključno s pravnim vplivom na notranji trg in vplivom na mednarodno trgovino.

Komisija lahko tem poročilom doda predloge sprememb ustreznih določb Unije.

8. Komisija do 13. decembra 2013, po izvedbi ocene vpliva, sprejme izvedbene akte v zvezi z uporabo točke (b) odstavka 2 tega člena in uporabo odstavka 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

9. V primeru živil iz točke (b) odstavka 2, iz točke (a) odstavka 5 in iz odstavka 6 poročila in ocene vpliva v skladu s tem členom preučijo med drugim možne načine navedbe države izvora ali kraja porekla živil, zlasti ob upoštevanju vseh naslednjih določujočih točk v življenju živali:

(a) kraj rojstva;

(b) kraj vzreje;

(c) kraj zakola.

Člen 27

Navodila za uporabo

1. Navodila za uporabo živila se navedejo na način, ki omogoča ustrezno uporabo živila.

⁽¹⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobna pravila o izvajanju odstavka 1 v zvezi z določenimi živali. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

Člen 28

Vsebnost alkohola

1. Pravila o navedbi volumenskega odstotka alkohola so za proizvode, uvrščene pod oznako KN 2204, določena v posebnih določbah Unije, ki se uporabljajo za takšne proizvode.

2. Dejanski volumenski odstotek alkohola v pijačah, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola, razen tistih iz odstavka 1, se navede v skladu s Prilogo XII.

ODDELEK 3

Označba hranilne vrednosti

Člen 29

Povezava z drugo zakonodajo

1. Ta oddelek se ne uporablja za živila v okviru področja uporabe naslednje zakonodaje:

(a) Direktive 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih ⁽¹⁾;

(b) Direktive 2009/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o izkoriščanju in trženju naravnih mineralnih vod ⁽²⁾.

2. Ta oddelek se uporablja brez poseganja v Direktivo 2009/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o živilih za posebne prehranske namene ⁽³⁾ in v posebne direktive iz člena 4(1) navedene direktive.

Člen 30

Vsebina

1. Obvezna označba hranilne vrednosti vključuje:

(a) energijsko vrednost; in

(b) količine maščob, nasičenih maščob, ogljikovih hidratov, sladkorjev, beljakovin in soli.

Po potrebi je lahko v neposredni bližini označbe hranilne vrednosti izjava, v kateri je navedeno, da je vsebnost soli izključno posledica naravno prisotnega natrija.

2. Vsebino obvezne označbe hranilne vrednosti iz odstavka 1 se lahko dopolni z navedbo količin ene ali več naslednjih snovi:

(a) enkrat nenasičenih maščob;

(b) večkrat nenasičenih maščob;

(c) poliolov;

(d) škroba;

(e) prehranskih vlaknin;

(f) kakršnih koli vitaminov ali mineralov iz točke 1 dela A Priloge XIII, ki so prisotni v znatnih količinah, kakor je opredeljeno v točki 2 dela A Priloge XIII.

3. Kadar označevanje predpakiranega živila vsebuje obvezno označbo hranilne vrednosti iz odstavka 1, se na njej lahko ponovijo naslednje informacije:

(a) energijska vrednost; ali

(b) energijska vrednost ter količine maščob, nasičenih maščob, sladkorjev in soli.

4. Kadar označevanje proizvodov iz člena 16(4) vsebuje označbo hranilne vrednosti, je lahko z odstopanjem od člena 36(1) vsebina označbe omejena le na energijsko vrednost.

5. Kadar označevanje proizvodov iz člena 44(1) vsebuje označbo hranilne vrednosti, je lahko vsebina te označbe brez poseganja v člen 44 in z odstopanjem od člena 36(1) omejena le na:

(a) energijsko vrednost; ali

(b) energijsko vrednost skupaj s količinami maščob, nasičenih maščob, sladkorjev in soli.

6. Da bi upoštevali ustreznost podatkov iz odstavkov 2 do 5 tega člena za obveščanje potrošnikov, lahko Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 51 z dodajanjem ali črtanjem podatkov spremeni sezname iz odstavkov 2 do 5 tega člena.

⁽¹⁾ UL L 183, 12.7.2002, str. 51.

⁽²⁾ UL L 164, 26.6.2009, str. 45.

⁽³⁾ UL L 124, 20.5.2009, str. 21.

7. Komisija do 13. decembra 2014 na podlagi znanstvenih dokazov in izkušenj držav članic predloži poročilo o vsebnosti transmaščob v živilih in v splošni prehrani prebivalstva Unije. Cilj poročila je oceniti vplive ustreznih sredstev, ki bi potrošnikom omogočila izbiro bolj zdravih živil in na splošno bolj zdrave prehrane ali ki bi lahko spodbujala zagotavljanje bolj zdravih živil za ponudbo potrošnikom, vključno z zagotavljanjem informacij potrošnikom o transmaščobah ali omejitvah njihove uporabe. Komisija poročilo po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 31

Izračun

1. Energijska vrednost se izračuna s pretvorbenimi faktorji iz Priloge XIV.

2. Komisija lahko z delegiranimi akti v skladu s členom 51 določi pretvorbene faktorje za vitamine in minerale iz točke 1 dela A Priloge XIII, da bi se vsebnost takšnih vitaminov in mineralov v živilih natančneje izračunala. Ti pretvorbeni faktorji se dodajo Prilogi XIV.

3. Energijska vrednost in količine hranil iz člena 30(1) do (5) so količine, ki se nahajajo v živilu, ki se prodaja.

Informacije se po potrebi lahko nanašajo na živilo po pripravi, pod pogojem, da so predložena dovolj natančna navodila za pripravo in se informacije nanašajo na živilo, pripravljeno za neposredno uživanje.

4. Navedene vrednosti so, glede na posamezen primer, povprečne vrednosti, ki temeljijo na:

- (a) analizi živila, ki jo je opravil proizvajalec;
- (b) izračunu iz znanih ali dejanskih povprečnih vrednosti uporabljenih sestavin; ali
- (c) izračunu iz splošno veljavnih in sprejetih podatkov.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobna pravila za enotno izvajanje tega odstavka v zvezi z natančnostjo navedenih vrednosti, kot so razlike med navedenimi vrednostmi ter vrednostmi, ugotovljenimi pri uradnih pregledih. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

Člen 32

Navedbe na 100 g ali na 100 ml

1. Energijska vrednost in količina hranil iz člena 30(1) do (5) se izrazita z merskimi enotami iz Priloge XV.

2. Energijska vrednost in količina hranil iz člena 30(1) do (5) se izrazita na 100 g ali na 100 ml.

3. Navedba za vitamine in minerale, če je na voljo, se navede v obliki iz odstavka 2, poleg tega pa se izrazi tudi kot odstotek priporočenih vnosov iz točke 1 dela A Priloge XIII v razmerju do vrednosti na 100 g ali na 100 ml.

4. Poleg navedbe v obliki iz odstavka 2 tega člena se lahko energijska vrednost in količine hranilnih vrednosti iz člena 30(1), (3), (4) in (5) po potrebi izrazijo kot odstotek priporočenih vnosov iz dela B Priloge XIII v razmerju do vrednosti na 100 g ali na 100 ml.

5. Če so na voljo informacije v skladu z odstavkom 4, se jim v neposredni bližini doda naslednja izjava: „Priporočeni vnosi za povprečno odraslo osebo (8 400 kJ/2 000 kcal)“.

Člen 33

Navedbe na porcijo ali na jedilno enoto

1. V naslednjih primerih se lahko energijska vrednost in količine hranil iz člena 30(1) do (5) izrazijo na porcijo in/ali na jedilno enoto, ki jo potrošnik zlahka prepozna, pod pogojem, da je porcija ali jedilna enota količinsko opredeljena na označbi in da je navedeno število porcij ali jedilnih enot, vsebovanih v embalaži:

(a) poleg oblike navedbe na 100 g ali 100 ml iz člena 32(2);

(b) poleg oblike navedbe na 100 g ali 100 ml iz člena 32(3) glede na količine vitaminov in mineralov;

(c) poleg ali namesto oblike navedbe na 100 g ali 100 ml iz člena 32(4).

2. V primerih iz člena 30(3)(b) se količina hranil in/ali odstotek priporočenih vnosov iz dela B Priloge XIII z odstopanjem od člena 32(2) lahko izrazijo le na podlagi porcije ali jedilne enote.

Če so količine hranil izražene le na podlagi porcije ali jedilne enote v skladu s prvim pododstavkom, se energijska vrednost izrazi na 100 g ali na 100 ml in na podlagi porcije ali jedilne enote.

3. V primerih iz člena 30(5) se energijska vrednost in količina hranil in/ali odstotek priporočenih vnosov iz dela B Priloge XIII z odstopanjem od člena 32(2) lahko izrazijo le na podlagi porcije ali jedilne enote.

4. Porcija ali jedilna enota se navedeta v neposredni bližini označbe hranilne vrednosti.

5. Da bi zagotovili enotno navajanje označbe hranilne vrednosti na porcijo ali jedilno enoto in za potrošnike predvideli enotno podlago za primerjavo, Komisija ob upoštevanju sedanjih potrošniških navad in prehranskih priporočil z izvedbenimi akti sprejme pravila, v skladu s katerimi se za posebne kategorije živil hranilne vrednosti navedejo na porcijo ali jedilno enoto. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

Člen 34

Predstavitev

1. Podatki iz člena 30(1) in (2) se vključijo v isto vidno polje. Predstavljeni so skupaj in jasno ter, kadar je ustrezno, v vrstnem redu iz Priloge XV.

2. Podatki iz člena 30(1) in (2) se predstavijo, če prostor to dopušča, v numerični obliki kot preglednica. Kadar prostor tega ne dopušča, je označba prikazana v linearni obliki.

3. Podatki iz člena 30(3) se predstavijo skupaj:

(a) v osrednjem vidnem polju; in

(b) z uporabo velikosti črk, določene v členu 13(2).

Podatki iz člena 30(3) so lahko predstavljeni v drugačni obliki, kot je tista iz odstavka 2 tega člena.

4. Podatki iz člena 30(4) in (5) so lahko predstavljeni v drugačni obliki, kot je tista iz odstavka 2 tega člena.

5. V primerih, kadar je energijska vrednost ali količina hranil v proizvodu zanemarljiva, se lahko informacije o navedenih elementih nadomestijo z izjavo, kot je „Vsebuje zanemarljive količine ...“, in se navedejo v neposredni bližini označbe hranilne vrednosti.

Da bi zagotovili enotno izvajanje tega odstavka, lahko Komisija sprejme izvedbene akte o energijski vrednosti in količini hranil

iz člena 30(1) do (5), ki se lahko štejeta za zanemarljivi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

6. Da bi zagotovili enoten prikaz označbe hranilne vrednosti v obliki iz odstavkov 1 do 4 tega člena, lahko Komisija v tej zvezi sprejme izvedbene akte. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

Člen 35

Dodatne oblike navedbe in prikaza

1. Poleg oblik navedbe iz člena 32(2) in (4) ter člena 33 ter prikaza iz člena 34(2) sta energijska vrednost in količina hranil iz člena 30(1) do (5) lahko podani v drugih oblikah navedbe in/ali prikazani z uporabo ne zgolj besed in števil, temveč tudi grafičnih oblik ali simbolov, če so izpolnjene naslednje zahteve:

(a) temeljijo na natančnih in znanstveno dokazanih potrošniških raziskavah in ne zavajajo potrošnika, kot je določeno v členu 7;

(b) njihov razvoj je izid obsežnih posvetovanj z vsemi interesnimi skupinami;

(c) njihov cilj je potrošniku olajšati razumevanje deleža ali pomembnosti živila v smislu vsebnosti energije in hranil v prehrani;

(d) obstajajo znanstveni dokazi o razumevanju takšne oblike navedbe ali prikaza pri povprečnem potrošniku;

(e) v primeru drugih oblik navedbe temeljijo na usklajenih priporočenih vnosih iz Priloge XIII ali, če teh ni, na splošno sprejetih znanstvenih mnenjih o vnosih energije ali hranil;

(f) so objektivni in nediskriminatorni; ter

(g) njihova uporaba ne ovira prostega pretoka blaga.

2. Države članice lahko nosilcem živilske dejavnosti priporočijo uporabo ene ali več dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti, če te po njihovem mnenju najboljše izpolnjujejo zahteve iz točk (a) do (g) odstavka 1. Države članice Komisiji sporočijo podrobnosti takšnih dodatnih oblik navajanja ali prikaza.

3. Države članice zagotovijo ustrezno spremljanje dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti živil, danih v promet na njihovem ozemlju.

Zaradi lažjega spremljanja uporabe takšnih dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti lahko države članice od nosilcev živilske dejavnosti, ki dajejo v promet živila na njihovem ozemlju s takšnimi informacijami, zahtevajo, da pristojne organe uradno obvestijo o uporabi dodatne oblike navajanja ali prikaza in jim zagotovijo ustrezna potrdila glede izpolnjevanja bistvenih zahtev iz točk (a) do (g) odstavka 1. V teh primerih se lahko zahteva prenehanje uporabe dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti.

4. Komisija olajša in organizira izmenjavo informacij med njo, državami članicami in zainteresiranimi stranmi o zadevah, povezanih z uporabo kakršnih koli dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti.

5. Komisija na podlagi pridobljenih izkušenj do 13. decembra 2017 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi dodatnih oblik navajanja in prikaza označbe hranilne vrednosti, njihovem vplivu na notranji trg in priporočljivosti nadaljnjega usklajevanja teh oblik navajanja in prikaza. V ta namen države članice Komisiji predložijo ustrezne informacije o uporabi takšnih dodatnih oblik navajanja ali prikaza označbe hranilne vrednosti za živila, dana v promet na njihovem ozemlju. Komisija lahko temu poročilu doda predloge o spremembi ustreznih določb Unije.

6. Da bi zagotovili enotno uporabo tega člena, Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobna pravila o izvajanju odstavkov 1, 3 in 4 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

POGLAVJE V

PROSTOVOLJNO NAVAJANJE INFORMACIJ O ŽIVILIH

Člen 36

Veljavne zahteve

1. Kadar so informacije o živilih iz členov 9 in 10 navedene prostovoljno, so takšne informacije v skladu z zahtevami iz oddelkov 2 in 3 poglavja IV.

2. Informacije o živilih, ki so navedene prostovoljno, izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) ne zavajajo potrošnika, kot je določeno v členu 7;

(b) niso dvomne ali nejasne za potrošnika; in

(c) po potrebi temeljijo na ustreznih znanstvenih podatkih.

3. Komisija sprejme izvedbene akte o uporabi zahtev iz odstavka 2 tega člena za naslednje prostovoljne informacije o živilih:

(a) informacije o morebitni in nenamerni prisotnosti snovi ali proizvodov v živilih, ki povzročajo alergije ali preobčutljivosti;

(b) informacije, povezane s primernostjo živil za vegetarijance ali vegane; in

(c) informacije, s katerimi se omogoči navedba priporočenega vnosa za posebne skupine prebivalstva poleg priporočenega vnosa iz Priloge XIII.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2).

4. Če so prostovoljno navedene informacije nosilcev živilske dejavnosti razhajajoče in so lahko zato zavajajoče ali nejasne za potrošnika, lahko Komisija zaradi zagotavljanja ustrezne obveščenosti potrošnikov z delegiranimi akti v skladu s členom 51 poleg opisanega primera v odstavku 3 določi dodatne primere prostovoljnega navajanja informacij.

Člen 37

Predstavitev

Prostovoljno navedene informacije se navedejo tako, da ne zavzemajo prostora, namenjenega obveznim informacijam.

POGLAVJE VI

NACIONALNI UKREPI

Člen 38

Nacionalni ukrepi

1. Države članice o zadevah, izrecno usklajenih s to uredbo, ne smejo sprejemati ali ohraniti nacionalnih ukrepov, razen če to ni dovoljeno z zakonodajo Unije. Navedeni nacionalni ukrepi ne smejo povzročati ovir za prosti pretok blaga, vključno z diskriminacijo živil iz drugih držav članic.

2. Brez poseganja v člen 39 lahko države članice sprejmejo nacionalne ukrepe o zadevah, ki niso izrecno usklajene s to uredbo, razen če bi ti ukrepi pomenili prepoved, oviranje ali omejevanje prostega pretoka blaga, ki je v skladu s to uredbo.

Člen 39**Nacionalni ukrepi o dodatnih obveznih podatkih**

1. Poleg obveznih podatkov iz člena 9(1) in člena 10 lahko države članice v skladu s postopkom iz člena 45 sprejmejo ukrepe, s katerimi se lahko zahtevajo dodatni obvezni podatki za posebne vrste ali kategorije živil iz vsaj enega od naslednjih razlogov:

- (a) varovanja javnega zdravja;
- (b) varstva potrošnikov;
- (c) preprečitve goljufij;
- (d) varstva pravic industrijske in poslovne lastnine, navedb porekla, registriranih označb porekla in preprečevanja nepoštenih konkurence.

2. V skladu z odstavkom 1 lahko države članice uvedejo ukrepe v zvezi z obvezno navedbo države izvora ali kraja porekla živil samo, kadar obstaja dokazana povezava med nekaterimi lastnostmi živila ter njegovim izvorom ali poreklom. Kadar države članice o takšnih ukrepih uradno obvestijo Komisijo, predložijo dokaze o tem, da večina potrošnikov zagotoviti teh informacij pripisuje velik pomen.

Člen 40**Mleko in mlečni proizvodi**

Države članice lahko sprejemajo ukrepe, ki odstopajo od člena 9(1) in člena 10(1), v primeru mleka in mlečnih proizvodov, ki se prodajajo v steklenicah, namenjenih za ponovno uporabo.

Komisiji nemudoma sporočijo besedilo teh ukrepov.

Člen 41**Alkoholne pijače**

Države članice lahko do sprejetja določb Unije iz člena 16(4) ohranijo nacionalne ukrepe v zvezi z navajanjem sestavin v primeru pijač, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola.

Člen 42**Navajanje neto količine**

Če ni določb Unije, predvidenih v členu 23(2) o navajanju neto količine pri določenih živilih na drugačen način, kot je predviden v členu 23(1), lahko države članice ohranijo nacionalne ukrepe, sprejete pred 12. decembrom 2011.

Države članice do 13. decembra 2014 Komisijo obvestijo o takšnih ukrepih. Komisija o njih obvesti druge države članice.

Člen 43**Prostovoljna navedba priporočenega vnosa za posebne skupine prebivalstva**

Države članice lahko do sprejetja določb Unije iz člena 36(3)(c) sprejmejo nacionalne ukrepe o prostovoljni navedbi priporočenega vnosa za posebne skupine prebivalstva.

Države članice nemudoma sporočijo Komisiji besedilo teh ukrepov.

Člen 44**Nacionalni ukrepi za nepredpakirana živila**

1. Kadar so živila ponujena za prodajo končnemu potrošniku ali obratom javne prehrane v nepredpakirani obliki ali so pakirana na mestu prodaje na zahtevo potrošnika ali so predpakirana za neposredno prodajo:

- (a) so podatki iz točke (c) člena 9(1) obvezni;
- (b) so drugi podatki iz členov 9 in 10 neobvezni, razen če države članice sprejmejo nacionalne ukrepe, v skladu s katerimi je treba navesti nekatere ali vse zadevne podatke oziroma elemente teh podatkov.

2. Države članice lahko sprejmejo nacionalne ukrepe o tem, kako dati na voljo podatke ali elemente teh podatkov iz odstavka 1, kadar je ustrezno pa tudi ukrepe o obliki njihove navedbe in prikaza.

3. Države članice Komisiji nemudoma sporočijo besedilo ukrepov iz točke (b) odstavka 1 in iz odstavka 2.

Člen 45**Postopek priglasitve**

1. Ob sklicevanju na ta člen država članica, ki meni, da je treba sprejeti novo zakonodajo o informacijah o živilih, vnaprej uradno obvesti Komisijo in druge države članice o predvidenih ukrepih ter navede razloge za njihovo utemeljitev.

2. Komisija se posvetuje s Stalnim odborom za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljenim s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002, če meni, da bi bil takšen posvet koristen, ali če tako zahteva država članica. V tem primeru Komisija zagotovi, da je ta proces transparenten za vse zainteresirane strani.

3. Zadevna država članica, ki meni, da je treba sprejeti novo zakonodajo o informacijah o živilih, lahko predvidene ukrepe sprejme šele tri mesece po uradnem obvestilu iz odstavka 1, če od Komisije ni prejela negativnega mnenja.

4. Komisija, če je njeno mnenje negativno, pred potekom roka iz odstavka 3 tega člena začne postopek preverjanja iz člena 48(2), da bi ugotovila, ali je mogoče predvidene ukrepe izvesti, po potrebi z ustreznimi spremembami.

5. Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ⁽¹⁾ se ne uporablja za ukrepe, o katerih države članice uradno obvestijo Komisijo v skladu s postopkom uradnega obveščanja iz tega člena.

POGLAVJE VII

DOLOČBE O SPREMEMBAH TER IZVEDBENE, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 46

Spremembe prilog

Z namenom upoštevanja tehnološkega napredka, znanstvenih dosežkov, zdravja potrošnikov ali potrebe potrošnikov po informacijah ter na podlagi določb člena 10(2) in člena 21(2) v zvezi s spremembami prilog II in III, lahko Komisija z delegiranimi akti v skladu s členom 51 spremeni priloge k tej uredbi.

Člen 47

Prehodno obdobje za izvedbene ukrepe ali delegirane akte in datum začetka uporabe

1. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena Komisija pri izvajanju pooblastil, ki so nanjo prenesena s to uredbo za sprejemanje ukrepov z izvedbenimi akti v skladu s postopkom preverjanja iz člena 48(2) ali z delegiranimi akti v skladu s členom 51:

(a) določi ustrezno prehodno obdobje za uporabo novih ukrepov, v katerem se lahko živila z označbami, ki niso v skladu z novimi ukrepi, dajo v promet in po katerem se lahko zaloge takšnih živil, ki so bila dana v promet pred

iztekom prehodnega obdobja, še naprej prodajajo, dokler se ne porabijo;

(b) zagotovi, da se ti ukrepi uporabljajo od 1. aprila vsakega koledarskega leta.

2. Odstavek 1 se ne uporablja v nujnih primerih, če je namen ukrepov iz navedenega odstavka varovanje zdravja ljudi.

Člen 48

Odbor

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58(1) Uredbe (ES) št. 178/2002. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Če odbor ne poda mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in uporabi se tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 49

Spremembe Uredbe (ES) št. 1924/2006

V členu 7 Uredbe (ES) št. 1924/2006 se prvi in drugi odstavek nadomestita z naslednjim:

„Označevanje hranilne vrednosti proizvodov je obvezno v primeru prisotne prehranske in/ali zdravstvene trditve, razen pri splošnem oglaševanju. Informacije, ki jih je treba navesti, vsebujejo informacije, določene v členu 30(1) Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom (*). V primeru podane prehranske in/ali zdravstvene trditve za hranilo iz člena 30(2) Uredbe (EU) št. 1169/2011 se navede količina tega hranila v skladu s členi 31 do 34 navedene uredbe.

Količina(-e) snovi, na katero(-e) se nanaša prehranska ali zdravstvena trditev in ki ni navedena oziroma niso navedene v označevanju hranilne vrednosti, se navede(-jo) v istem vidnem polju kot označba hranilne vrednosti in na način, ki je v skladu s členi 31, 32 in 33 Uredbe (EU) št. 1169/2011. Merske enote za izražanje količine snovi ustrezajo posameznim snovem.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

(*) UL L 304, 22.11.2011, str. 18.“

Člen 50

Spremembe Uredbe (ES) št. 1925/2006

V členu 7 Uredbe (ES) št. 1925/2006 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Označevanje hranilne vrednosti proizvodov, ki so jim bili dodani vitamini in minerali, in ki jih zajema ta uredba, je obvezno. Informacije, ki jih je treba navesti, zajemajo informacije, določene v členu 30(1) Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom (*), in skupne količine vitaminov in mineralov, kadar so dodani živilom.

(*) UL L 304, 22.11.2011, str. 18.“

Člen 51

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 9(3), člena 10(2), člena 12(3), člena 13(4), člena 18(5), člena 19(2), člena 21(2), člena 23(2), člena 30(6), člena 31(2), člena 36(4) in člena 46 se prenese na Komisijo za obdobje petih let po 12. decembru 2011. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 9(3), člena 10(2), člena 12(3), člena 13(4), člena 18(5), člena 19(2), člena 21(2), člena 23(2), člena 30(6), člena 31(2), člena 36(4) in člena 46 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne veljati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 9(3), členom 10(2), členom 12(3), členom 13(4), členom 18(5), členom 19(2), členom 21(2), členom 23(2), členom 30(6), členom

31(2), členom 36(4) in členom 46 začnejo veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 52

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. Uradno obvestilo o delegiranem aktu Evropskemu parlamentu in Svetu navaja razloge za uporabo postopka v nujnih primerih.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 51(5). V tem primeru Komisija nemudoma po prejemu uradnega obvestila o odločitvi Evropskega parlamenta ali Sveta o nasprotovanju aktu ta akt razveljavi.

Člen 53

Razveljavitev

1. Direktive 87/250/EGS, 90/496/EGS, 1999/10/ES, 2000/13/ES, 2002/67/ES in 2008/5/ES ter Uredba (ES) št. 608/2004 se razveljavijo z dnem 13. decembra 2014.

2. Sklicevanja na razveljavljene akte se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 54

Prehodni ukrepi

1. Živila, ki so bila dana v promet ali označena do 13. decembra 2014 in niso v skladu z zahtevami te uredbe, se lahko tržijo do odprodaje zalog.

Živila, ki so bila dana v promet ali označena do 13. decembra 2016 in niso v skladu z zahtevami, določenimi v točki (l) člena 9(1), se lahko tržijo do odprodaje zalog.

Živila, ki so bila dana v promet ali označena do 1. januarja 2014 in niso v skladu z zahtevami, določenimi v delu B Priloge VI, se lahko tržijo do odprodaje zalog.

2. Prostovoljno navajanje označbe hranilne vrednosti mora biti med 13. decembrom 2014 in 13. decembrom 2016 v skladu s členi 30 do 35.

3. Ne glede na Direktivo 90/496/EGS, člen 7 Uredbe (ES) št. 1924/2006 in člen 7(3) Uredbe (ES) št. 1925/2006, se lahko živila, označena v skladu s členi 30 do 35 te uredbe, dajo v promet pred 13. decembrom 2014.

Ne glede na Uredbo Komisije (ES) št. 1162/2009 z dne 30. novembra 2009 o določitvi prehodnih ukrepov za izvajanje uredb (ES) št. 853/2004, (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004

Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ se živila, označena v skladu z delom B Priloge VI k tej uredbi, lahko dajo na trg pred 1. januarjem 2014.

Člen 55

Začetek veljavnosti in datum začetka uporabe

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 13. decembra 2014, razen točke (l) člena 9(1), ki se uporablja od 13. decembra 2016, in dela B Priloge VI, ki se uporablja od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 25. oktobra 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
M. DOWGIELEWICZ

⁽¹⁾ UL L 314, 1.12.2009, str. 10.

PRILOGA I

POSEBNE OPREDELITVE POJMOV

iz člena 2(4)

1. „Označba hranilne vrednosti“ ali „označevanje hranilne vrednosti“ pomeni informacije, ki določajo:
 - (a) energijsko vrednost; ali
 - (b) energijsko vrednost ter le eno ali več naslednjih hranil:
 - maščobe (nasičene maščobe, enkrat nenasičene maščobe, večkrat nenasičene maščobe),
 - ogljikove hidrate (sladkorje, poliole, škrob),
 - sol,
 - prehranske vlaknine,
 - beljakovine,
 - vitamine ali minerale iz točke 1 dela A Priloge XIII, prisotne v znatnih količinah, kakor je določeno v točki 2 dela A Priloge XIII;
2. „maščobe“ pomeni vse lipide, vključno s fosfolipidi;
3. „nasičene maščobe“ pomeni maščobne kisline brez dvojne vezi;
4. „transmaščobe“ pomeni maščobne kisline z vsaj eno nekonjugirano dvojno vezjo ogljik-ogljik (in sicer prekinjeno z vsaj eno metilno skupino) v transkonfiguraciji;
5. „enkrat nenasičene maščobe“ pomeni maščobne kisline z eno cis dvojno vezjo;
6. „večkrat nenasičene maščobe“ pomeni maščobne kisline z najmanj dvema cis, cis-metilen prekinjenima dvojnima vezema;
7. „ogljikov hidrat“ pomeni vsak ogljikov hidrat, ki ga človek presnavlja in vključuje poliole;
8. „sladkorji“ pomeni vse monosaharide in disaharide, ki jih vsebujejo živila, ne vključujejo pa poliolov;
9. „polioli“ pomeni alkohole, ki vsebujejo več kot dve hidroksilni skupini;
10. „beljakovina“ pomeni vsebnost beljakovin, izračunano po formuli: beljakovina = celoten dušik po Kjeldahlu $\times 6,25$;
11. „sol“ pomeni ekvivalent vsebnosti soli, izračunan po formuli: sol = natrij $\times 2,5$;
12. „prehranske vlaknine“ pomeni polimere ogljikovih hidratov s tremi ali več monomerskimi enotami, ki se ne prebavijo niti absorbirajo v tankem črevesu človeka in spadajo v naslednje kategorije:
 - užitni polimeri ogljikovih hidratov, naravno prisotni v živilih v obliki, v kateri se zaužijejo,
 - užitni polimeri ogljikovih hidratov, ki so bili pridobljeni iz surovine za živilo s fizikalnimi, encimskimi ali kemijskimi sredstvi in ki imajo ugoden fiziološki učinek, dokazan s splošno sprejetim znanstvenim dokazom,
 - užitni sintetični polimeri ogljikovih hidratov, ki imajo ugoden fiziološki učinek, dokazan s splošno sprejetim znanstvenim dokazom;
13. „povprečna vrednost“ pomeni vrednost, ki najbolje predstavlja količino hranila, ki jo vsebuje dano živilo, in ki upošteva količine hranila v živilu glede na sezonske spremembe, način prehrane in druge dejavnike, ki lahko povzročijo spremembo dejanske vrednosti.

PRILOGA II

SNOVI ALI PROIZVODI, KI POVZROČAJO ALERGIJE ALI PREOBČUTLJIVOSTI

1. Žita, ki vsebujejo gluten, zlasti: pšenica, rž, ječmen, oves, pira, kamut ali njihove križane vrste, in proizvodi iz njih, razen:
 - (a) glukočnih sirupov na osnovi pšenice, vključno z dekstrozo ⁽¹⁾;
 - (b) maltodekstrinov na osnovi pšenice ⁽¹⁾;
 - (c) glukočnih sirupov na osnovi ječmena;
 - (d) žit, ki se uporabljajo za alkoholne destilate, vključno z etilnim alkoholom kmetijskega izvora;
2. raki in proizvodi iz njih;
3. jajca in proizvodi iz njih;
4. ribe in proizvodi iz njih, razen:
 - (a) ribje želatine, ki se uporablja kot nosilec za vitamine ali karotenoide;
 - (b) ribje želatine ali želatine iz ribjih mehurjev, ki se uporablja kot sredstvo za bistrenje piva in vina;
5. arašidi (kikiriki) in proizvodi iz njih;
6. zrnje soje in proizvodi iz njega, razen:
 - (a) popolnoma rafiniranega sojinega olja in maščob ⁽¹⁾;
 - (b) naravnih zmesi tokoferola (E306), naravnega D-alfa-tokoferola, naravnega D-alfa-tokoferol acetata, naravnega D-alfa-tokoferol sukcinata iz soje;
 - (c) rastlinskih sterolov in estrov rastlinskih sterolov iz sojinega olja;
 - (d) rastlinskih estrov stanola, proizvedenih iz sterolov iz sojinega olja;
7. mleko in mlečni proizvodi (ki vsebujejo laktozo), razen:
 - (a) sirotke, ki se uporablja za alkoholne destilate, vključno z etilnim alkoholom kmetijskega izvora;
 - (b) laktitola;
8. oreški, in sicer mandlji (*Amygdalus communis* L.), lešniki (*Corylus avellana*), orehi (*Juglans regia*), indijski oreščki (*Anacardium occidentale*), ameriški orehi (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), brazilski oreščki (*Bertholletia excelsa*), pistacija (*Pistacia vera*), makadamija ali orehi Queensland (*Macadamia ternifolia*) ter proizvodi iz njih, razen oreškov, ki se uporabljajo za alkoholne destilate, vključno z etilnim alkoholom kmetijskega izvora;
9. listna zelena in proizvodi iz nje;
10. gorčično seme in proizvodi iz njega;
11. sezamovo seme in proizvodi iz njega;
12. žveplov dioksid in sulfiti v koncentraciji več kot 10 mg/kg ali 10 mg/l glede na skupni SO₂, ki se izračunajo za proizvode, ki so pripravljeni za uživanje ali obnovljeni v skladu z navodili proizvajalcev;
13. volčji bob in proizvodi iz njega;
14. mehkužci in proizvodi iz njih.

⁽¹⁾ In proizvodov iz njih, če ni možnosti, da bi se zaradi postopka njihove predelave povečala stopnja alergenosti, kakršna po ocenah Efse velja za ustrezní proizvod, iz katerega ti izhajajo.

PRILOGA III

ŽIVILA, ZA KATERA JE TREBA PRI OZNAČEVANJU VKLJUČITI ENEGA ALI VEČ DODATNIH PODATKOV

VRSTA ALI KATEGORIJA ŽIVILA	PODATKI
1. Živila, pakirana v nekaterih plinih	
1.1 Živila, katerih rok uporabnosti je podaljšan z uporabo plinov za pakiranje, dovoljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008.	„pakirano v kontrolirani atmosferi“
2. Živila, ki vsebujejo sladila	
2.1 Živila, ki vsebujejo sladilo ali sladila, dovoljena v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008.	„s sladilom(-i)“, ta navedba se doda imenu živila
2.2 Živila, ki vsebujejo dodan sladkor ali sladkorje in sladilo ali sladila, dovoljena v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008.	„s sladkorjem(-i) in sladilom(-i)“, ta navedba se doda imenu živila
2.3 Živila, ki vsebujejo aspartam/sol aspartama-acesulfama, dovoljeno v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008.	„vsebuje aspartam (vir fenilalanina)“ je navedeno na označbi v primeru, da je aspartam/sol aspartama-acesulfama na seznamu sestavin le s sklicevanjem na številko E „vsebuje vir fenilalanina“ je navedeno na označbi v primeru, da je aspartam/sol aspartama-acesulfama na seznamu sestavin s svojim specifičnim imenom
2.4 Živila, ki vsebujejo več kot 10 % dodanih poliolov, dovoljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1333/2008.	„prekomerno uživanje ima lahko odvajalni učinek“
3. Živila, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali njeno amonijevo sol	
3.1 Sladčice ali pijače, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali amonijevo sol te kisline zaradi dodajanja snovi kot take ali sladkega korena <i>Glycyrrhiza glabra</i> pri koncentraciji 100 mg/kg ali 10 mg/l ali več.	Navedba „vsebuje sladki koren“ se doda takoj za seznamom sestavin, razen če je izraz „sladki koren“ že na seznamu sestavin ali v imenu živila. Če seznama sestavin ni, se navedba doda imenu živila.
3.2 Sladčice, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali amonijevo sol te kisline zaradi dodajanja snovi kot take ali sladkega korena <i>Glycyrrhiza glabra</i> pri koncentraciji 4 g/kg ali več.	Navedba „vsebuje sladki koren – ljudje s povišanim krvnim tlakom naj se izogibajo prekomernemu uživanju“ se doda takoj za seznamom sestavin. Če seznama sestavin ni, se navedba doda imenu živila.
3.3 Pijače, ki vsebujejo glicirizinsko kislino ali amonijevo sol te kisline zaradi dodajanja snovi kot take ali sladkega korena <i>Glycyrrhiza glabra</i> pri koncentraciji 50 mg/l ali več, ali 300 mg/l ali več v primeru pijač, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola ⁽¹⁾ .	Navedba „vsebuje sladki koren – ljudje s povišanim krvnim tlakom naj se izogibajo prekomernemu uživanju“ se doda takoj za seznamom sestavin. Če seznama sestavin ni, se navedba doda imenu živila.

VRSTA ALI KATEGORIJA ŽIVILA	PODATKI
4. Pijače z visoko vsebnostjo kofeina ali živila z dodatkom kofeina	
4.1 Pijače, razen tistih na podlagi kave, čaja ali izvlečka kave ali čaja, pri katerih ime živila vključuje izraz „kava“ ali „čaj“, ki: — so namenjene uživanju brez spremembe in vsebujejo kofein, iz katerega koli vira, v deležu, ki presega 150 mg/l, ali — so v zgoščeni obliki ali posušene in po rekonstituciji vsebujejo kofein iz katerega koli vira, v deležu, ki presega 150 mg/l.	Navedba „Visoka vsebnost kofeina. Ni priporočljivo za otroke ali nosečnice ali doječe matere“ je v istem vidnem polju kot ime pijače, sledi ji sklic v oklepaju, v skladu s členom 13(1) te uredbe, na vsebnost kofeina, izraženo v mg na 100 ml.
4.2 Druga živila razen pijač, ki jim je kofein dodan v fiziološke namene.	„Vsebuje kofein. Ni priporočljivo za otroke ali nosečnice“ je v istem vidnem polju kot ime živila, sledi ji sklic v oklepaju, v skladu s členom 13(1) te uredbe, na vsebnost kofeina, izraženo v mg na 100 g/ml. V primeru prehranskih dopolnil se vsebnost kofeina na označbi navede na porcijo, priporočeno za dnevno uživanje.
5. Živila z dodanimi fitosteroli, estri fitosterolov, fitostanoli ali estri fitostanolov	
5.1 Živila ali živilske sestavine z dodanimi fitosteroli, estri fitosterolov, fitostanoli ali estri fitostanolov.	(1) Navedba „z dodanimi rastlinskimi steroli“ ali „z dodanimi rastlinskimi stanoli“ v istem vidnem polju kot prodajno ime živila; (2) količina dodanih fitosterolov, estrov fitosterolov, fitostanolov ali estrov fitostanolov (izražena v odstotkih ali v gramih prostih rastlinskih sterolov/rastlinskih stanolov na 100 g ali 100 ml živila) se navede na seznamu sestavin; (3) navede se izjava, da je živilo namenjeno izključno ljudem, ki si želijo znižati višino holesterola v krvi; (4) navede se izjava, da morajo bolniki, ki jemljejo zdravila za znižanje holesterola, proizvod uživati pod nadzorom zdravnika; (5) navede se zlahka vidna izjava, da živilo morda ni prehransko ustrezno za nosečnice ali doječe matere in otroke, mlajše od 5 let; (6) nasvet, da je treba živilo uporabljati kot del uravnotežene in raznolike prehrane, ki vključuje redno uživanje sadja in zelenjave, da se ohranja količina karotenoida; (7) v istem vidnem polju kot izjava iz točke 3 zgoraj se navede izjava, da se je treba izogibati uživanja več kakor 3 g dodanih rastlinskih sterolov/rastlinskih stanolov na dan; (8) opredelitev porcije živila ali živilske sestavine (po možnosti v g ali ml) z vsebovano količino rastlinskega sterola/rastlinskega stanola v vsaki porciji.
6. Zamrznjeno meso, pripravki iz zamrznjenega mesa in zamrznjeni nepredelani ribiški proizvodi	
6.1 Zamrznjeno meso, pripravki iz zamrznjenega mesa in zamrznjeni nepredelani ribiški proizvodi	datum zamrznitve ali datum prve zamrznitve v primeru večkrat zamrznjenega proizvoda, v skladu s točko 3 Priloge X

(¹) Ta koncentracija se uporablja za proizvode, ki so kot taki pripravljeni za potrošnjo ali rekonstituirani v skladu z navodili proizvajalcev.

PRILOGA IV

OPREDELITEV SREDNJEGA ČRKOVNEGA PASU (x-HEIGHT)

Srednji črkovni pas (x-height)

Legenda

1	zgornja črkovna črta
2	črta verzalke
3	srednja črta
4	osnovna črta
5	spodnja črkovna črta
6	srednji črkovni pas
7	velikost črk

PRILOGA V

ŽIVILA, KI SO IZVZETA IZ ZAHTEVE PO OBVEZNI OZNAČBI HRANILNE VREDNOSTI

1. Nепredelani proizvodi, ki vsebujejo eno sestavino ali kategorijo sestavin;
2. predelani proizvodi, ki so bili le v enem postopku predelave z zorenjem in vsebujejo eno sestavino ali kategorijo sestavin;
3. vode za prehranjevanje ljudi, vključno s tistimi, v katerih so edine dodane sestavine ogljikov dioksid in/ali arome;
4. zelišča, dišave ali njihove mešanice;
5. sol in nadomestki soli;
6. namizna sladila;
7. proizvodi, ki jih zajema Direktiva 1999/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o kavnih in cikorijskih ekstraktih ⁽¹⁾, cela ali mleta zrna kave in cela ali mleta dekofeinizirana zrna kave;
8. zeliščni in sadni poparki, čaj, dekofeiniziran čaj, instant čaj ali čaj, topen v vodi, ali čajni ekstrakt, dekofeiniziran instant čaj ali čaj, topen v vodi, ali čajni ekstrakt, ki ne vsebujejo drugih dodanih sestavin razen arom, ki ne spreminjajo hranilne vrednosti čaja;
9. fermentirani kisi in nadomestki kisov, vključno s tistimi, v katerih je edina dodana sestavina aroma;
10. arome;
11. aditivi za živila;
12. pomožna tehnološka sredstva;
13. encimi za živila;
14. želatina;
15. želirne sestavine za džem;
16. kvas;
17. žvečilni gumiji;
18. živila v embalaži ali posodi, katere največja površina je manjša od 25 cm²;
19. živila, tudi obrtno proizvedena živila, ki jih proizvajalec majhnih količin proizvodov dobavlja neposredno končnemu potrošniku ali lokalnim maloprodajnim podjetjem, ki dobavljajo neposredno končnemu potrošniku.

⁽¹⁾ UL L 66, 13.3.1999, str. 26.

PRILOGA VI

IME ŽIVILA IN POSEBNI SPREMNI PODATKI

DEL A – OBVEZNI SPREMNI PODATKI OB IMENU ŽIVILA

1. Ime živila vključuje podatke o fizikalnem stanju živila ali njegovi posebni obdelavi (na primer v prahu, ponovno zamrznjeno, liofilizirano, hitro zamrznjeno, zgoščeno, dimljeno) ali se mu takšni podatki dodajo, v vseh primerih, v katerih bi opustitev takšnih informacij lahko zavedla kupca.

2. Imenu živila, ki je bilo pred prodajo zamrznjeno in se prodaja odtajano, se doda poimenovanje „odmrznjeno“.

Ta zahteva se ne uporablja za:

- (a) sestavine, prisotne v končnem proizvodu;
- (b) živila, za katera je zamrznitev tehnološko potreben korak v proizvodnem procesu;
- (c) živila, pri katerih odmrznitev nima negativnega učinka na njihovo varnost ali kakovost.

Ta točka velja brez poseganja v točko 1.

3. Živila, ki so bila obdelana z ionizirajočim sevanjem, nosijo eno od naslednjih navedb:

„obsevano“ ali „obdelano z ionizirajočim sevanjem“ in druge navedbe iz Direktive 1999/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. februarja 1999 o približevanju zakonodaje držav članic o živilih in živilskih sestavinah, obsevanih z ionizirajočim sevanjem ⁽¹⁾.

4. Pri živilih, pri katerih je bil sestavni del ali sestavina, za katero potrošnik pričakuje, da se običajno uporablja ali je običajno prisotna, nadomeščena z drugim sestavnim delom ali sestavino, se na označbi poleg seznama sestavin jasno navede sestavni del ali sestavina, uporabljena za delno ali popolno nadomestitev:

- (a) blizu imena proizvoda; in
- (b) z uporabo velikosti črk, ki je najmanj 75 % srednjega črkovnega pasu (x-height) imena proizvoda in ni manjša kot najmanjša velikost črk iz člena 13(2) te uredbe.

5. V primeru mesnih proizvodov, pripravkov iz mesa in ribiških proizvodov z dodanimi beljakovinami, tudi hidroliziranimi beljakovinami, drugega živalskega izvora je ime živila dopolnjeno z navedbo prisotnosti teh beljakovin in njihovega izvora.

6. V primeru mesnih proizvodov in pripravkov iz mesa v obliki kosa, rezine, dela ali porcije mesa ime živila vključuje navedbo prisotnosti dodane vode, če dodana voda predstavlja več kot 5 % mase končnega proizvoda. Enaka pravila veljajo v primeru ribiških proizvodov in pripravljenih ribiških proizvodov v obliki kosa, rezine, dela, porcije, fileja ali celega ribiškega proizvoda.

7. Mesni proizvodi, pripravki iz mesa in ribiški proizvodi, ki lahko dajejo vtis, da so narejeni iz celega kosa mesa ali ribe, vendar so v resnici sestavljeni iz različnih kosov z drugimi sestavinami, vključno z aditivi in encimi za živila ali drugimi sredstvi, nosijo naslednjo navedbo:

v bolgarščini: „формовано месо“ in „формована риба“;

v španščini: „combinado de piezas de carne“ in „combinado de piezas de pescado“;

v češčini: „ze spojovaných kousků masa“ in „ze spojovaných kousků rybího masa“;

v danščini: „Sammensat af stykker af kød“ in „Sammensat af stykker af fisk“;

v nemščini: „aus Fleischstücken zusammengefügt“ in „aus Fischstücken zusammengefügt“;

⁽¹⁾ UL L 66, 13.3.1999, str. 16.

- v estonščini: „liidetud liha“ in „liidetud kala“;
- v grščini: „μορφοποιημένο κρέας“ in „μορφοποιημένο ψάρι“;
- v angleščini: „formed meat“ in „formed fish“;
- v francoščini: „viande reconstituée“ in „poisson reconstitué“;
- v irščini: „píosai feola ceangailte“ in „píosai éisc ceangailte“;
- v italijanščini: „carne ricomposta“ in „pesce ricomposto“;
- v latvijščini: „formēta gaļa“ in „formēta zivs“;
- v litovščini: „sudarytas (-a) iš mėsos gabalų“ in „sudarytas (-a) iš žuvies gabalų“;
- v madžarščini: „darabokból újraformázott hús“ in „darabokból újraformázott hal“;
- v malteščini: „laħam rikostitwit“ in „hut rikostitwit“;
- v nizozemščini: „samengesteld uit stukjes vlees“ in „samengesteld uit stukjes vis“;
- v poljščini: „z połączonych kawałków mięsa“ in „z połączonych kawałków ryby“;
- v portugalsščini: „carne reconstituída“ in „peixe reconstituído“;
- v romunščini: „carne formată“ in „carne de pește formată“;
- v slovaščini: „spájané alebo formované mäso“ in „spájané alebo formované ryby“;
- v slovenščini: „sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso“ in „sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe“;
- v finščini: „paloista yhdistetty liha“ in „paloista yhdistetty kala“;
- v švedščini: „sammanfogade bitar av kött“ in „sammanfogade bitar av fisk“.

DEL B – POSEBNE ZAHTEVE V ZVEZI S POIMENOVANJEM „MLETO MESO“

1. Merila glede sestavin, preverjena na podlagi dnevnega povprečja:

	Vsebnost maščob	Razmerje kolagen/mesne beljakovine (¹)
— pusto mleto meso	≤ 7 %	≤ 12 %
— mleto čisto goveje meso	≤ 20 %	≤ 15 %
— mleto meso, ki vsebuje prašičje meso	≤ 30 %	≤ 18 %
— mleto meso drugih vrst	≤ 25 %	≤ 15 %

(¹) Razmerje kolagen/mesne beljakovine je izraženo kot odstotek kolagena v mesnih beljakovinah. Vsebnost kolagena pomeni vsebnost hidroksiprolina, pomnoženo s faktorjem 8.

2. Poleg zahtev iz poglavja IV oddelka V Priloge III k Uredbi (ES) št. 853/2004 označba vsebuje tudi naslednje izraze:

- „odstotek maščob manjši od ...“,
- „razmerje kolagen/mesne beljakovine manjši od ...“.

3. Države članice lahko dovolijo dajanje mletega mesa, ki ni skladno z merili iz točke 1 tega dela, na svoj nacionalni trg pod nacionalno oznako, ki je ni mogoče zamenjati z oznakami iz člena 5(1) Uredbe (ES) št. 853/2004.

DEL C – POSEBNE ZAHTEVE V ZVEZI S POIMENOVANJEM OVOJEV ZA KLOBASE

Če ovoj za klobase ni užiten, mora biti to označeno.

PRILOGA VII

NAVEDBA IN POIMENOVANJE SESTAVIN

DEL A – POSEBNE DOLOČBE V ZVEZI Z NAVEDBO SESTAVIN V PADAJOČEM VRSTNEM REDU GLEDE NA MASO

Kategorija sestavine	Določba v zvezi z navedbo glede na maso
1. Dodana voda in hitro hlapljivi proizvodi.	Navedejo se v zaporedju glede na svojo maso v končnem proizvodu. Količina dodane vode kot sestavine v živilu se izračuna tako, da se od skupne količine končnega proizvoda odšteje skupna količina drugih uporabljenih sestavin. Te količine ni treba upoštevati, če po masi ne presega 5 % mase končnega proizvoda. To odstopanje se ne uporablja za meso, mesne pripravke, nepredelane ribiške proizvode in nepredelane mehkužce.
2. Sestavine, uporabljene v zgoščenih (koncentrirani) ali posušeni (dehidrirani) obliki in obnovljene med proizvodnjo.	Lahko se navedejo v zaporedju glede na svojo maso pred zgoščanjem ali sušenjem.
3. Sestavine, uporabljene v zgoščenih ali posušeni živilih, ki jih je treba pred uporabo obnoviti z dodatkom vode.	Navedejo se lahko glede na zaporedje deležev v obnovljenem proizvodu, če seznam sestavin spremlja navedba „sestavine v razredčenem živilu“ ali „sestavine živila, pripravljenega za uporabo“.
4. Sadje, zelenjava ali gobe, pri čemer nobena sestavina ne prevladuje glede na maso in ki se uporablja v verjetno spremenljivem deležu v mešanici kot sestavina živila.	Navedejo se skupaj na seznamu sestavin kot „sadje“, „zelenjava“ ali „gobe“, ki jim sledi navedba „v spremenljivem deležu“, takoj za njo pa seznam vsebovanega sadja, zelenjave ali gob. V takšnih primerih se mešanica vključi na seznam sestavin v skladu s členom 18(1) na podlagi skupne mase vsebovanega sadja, zelenjave ali gob.
5. Mešanice začimb ali zelišč, pri čemer nobena sestavina ne prevladuje bistveno v deležu teže.	Navedejo se lahko v drugačnem zaporedju, če seznam sestavin spremlja navedba „v spremenljivem deležu“.
6. Sestavine, ki sestavljajo manj od 2 % končnega proizvoda.	Navedejo se lahko v drugačnem zaporedju za drugimi sestavinami.
7. Sestavine, ki so istovrstne ali medsebojno nadomestljive in se verjetno uporabljajo v proizvodnji ali pri pripravi živila brez spreminjanja njegove sestave, narave ali njegove zaznavne vrednosti, če sestavljajo manj kot 2 % končnega proizvoda.	Navedejo se lahko na seznamu sestavin z izjavo „vsebuje ... in/ali ...“, kadar je najmanj ena od ne več kot dveh sestavin prisotna v končnem proizvodu. Ta določba se ne uporablja za aditive za živila ali sestavine iz dela C te priloge niti za snovi ali proizvode iz Priloge II, ki povzročajo alergije ali preobčutljivosti.
8. Rafinirana olja rastlinskega izvora	Lahko se navedejo skupaj na seznamu sestavin kot „rastlinska olja“, čemur sledi seznam navedb specifičnega rastlinskega izvora, za tem pa lahko sledi stavek „v spremenljivih deležih“. V tem primeru se rastlinska olja vključijo na seznam sestavin v skladu s členom 18(1) na podlagi skupne mase vsebovanega rastlinskega olja. Ustrezen izraz „popolnoma hidrogenirano“ ali „deloma hidrogenirano“ mora spremljati navedbo hidrogeniranega olja.

Kategorija sestavine	Določba v zvezi z navedbo glede na maso
9. Rafinirane maščobe rastlinskega izvora	Lahko se navedejo skupaj na seznamu sestavin kot „rastlinske maščobe“, čemur sledi seznam navedb specifičnega rastlinskega izvora, za tem pa lahko sledi stavek „v spremenljivih deležih“. V tem primeru se rastlinske maščobe vključijo na seznam sestavin v skladu s členom 18(1) na podlagi skupne mase vsebovanih rastlinskih maščob. Ustrezen izraz „popolnoma hidrogenirano“ ali „deloma hidrogenirano“ mora spremljati navedbo hidrogeniranih maščob.

DEL B – POIMENOVANJE NEKATERIH SESTAVIN Z IMENOM KATEGORIJE NAMESTO SPECIFIČNEGA IMENA

Brez poseganja v člen 21 se lahko sestavine, ki spadajo v eno od spodaj navedenih kategorij živil in so sestavine drugega živila, poimenujejo z imenom navedene kategorije namesto z značilnim imenom.

Opredelitev kategorije živila	Poimenovanje
1. Rafinirana olja živalskega izvora.	„Olje“, skupaj s pridevnikom „živalsko“ ali z navedbo značilnega živalskega izvora. Ustrezen izraz „popolnoma hidrogenirano“ ali „deloma hidrogenirano“ mora spremljati navedbo hidrogeniranega olja.
2. Rafinirane maščobe živalskega izvora.	„Maščoba“, skupaj s pridevnikom „živalska“ ali z navedbo značilnega živalskega izvora. Ustrezen izraz „popolnoma hidrogenirano“ ali „deloma hidrogenirano“ mora spremljati navedbo hidrogenirane maščobe.
3. Mešanice moka, dobljene iz dveh ali več vrst žit.	„Moka“, čemur sledi seznam vrst žita, iz katerih je bila dobljena, v padajočem zaporedju glede na maso.
4. Škrobi in škrobi, modificirani s fizikalnim postopkom ali encimi.	„Škrob“
5. Vse vrste rib, kadar so ribe sestavina drugega živila ter pod pogojem, da se ime in predstavitev takšnega živila ne nanašata na posebno vrsto rib.	„Ribe“
6. Vse vrste sira, kadar je sir ali mešanica sirov sestavina drugega živila in pod pogojem, da se ime in predstavitev takšnega živila ne nanaša na posebno vrsto sira.	„Sir“
7. Vse začimbe, ki po masi ne presegajo 2 % mase živila.	„Začimba(-e)“ ali „mešane začimbe“
8. Vsa zelišča ali deli zelišč, ki po masi ne presegajo 2 % mase živila.	„Zelišče(-a)“ ali „mešana zelišča“
9. Vse vrste gumijevih pripravkov, ki se uporabljajo pri proizvodnji gumijeve baze za žvečilni gumi.	„Gumijeva baza“
10. Vse vrste drobljenih pečenih žitnih proizvodov.	„Drobtine“ ali „prepečenec“, kot je primerno.

Opredelitev kategorije živila	Poimenovanje												
11. Vse vrste saharoze.	„Sladkor“												
12. Brezvodna dekstroza ali monohidrat dekstroze.	„Dekstroza“												
13. Glukozni sirup in brezvodni glukozni sirup.	„Glukozni sirup“												
14. Vse vrste mlečnih beljakovin (kazeini, kazeinati in beljakovine sirotke) in njihove mešanice.	„Mlečne beljakovine“												
15. Stisnjeno, ekstrahirano ali rafinirano kakavovo maslo.	„Kakavovo maslo“												
16. Vse vrste vina, ki so zajete v Prilogi XIb k Uredbi (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾ .	„Vino“												
17. Skeletno mišičevje ⁽²⁾ sesalcev in perutnine, ki se uporablja za prehrano ljudi, z naravno vsebovanim ali priraslim tkivom, pri katerem vsebnosti skupne maščobe in vezivnega tkiva ne presegata vrednosti, navedenih spodaj, in kadar je meso sestavina drugega živila. Najvišja vsebnost maščobnega in vezivnega tkiva za sestavine pod imenovanjem „... meso“.	„... meso“ in ime(-na) ⁽³⁾ vrste živali, iz katere je meso												
<table><tr><th>Vrsta</th><th>Vsebnost maščob</th><th>Razmerje kolagen/mesne beljakovine ⁽¹⁾</th></tr><tr><td>— Sesalci (razen kunčjega in prašičjega mesa) in vrste mešanega mesa, pri katerem prevladuje meso sesalcev</td><td>25 %</td><td>25 %</td></tr><tr><td>— Prašičje meso</td><td>30 %</td><td>25 %</td></tr><tr><td>— Perutninsko in kunčje meso</td><td>15 %</td><td>10 %</td></tr></table> ⁽¹⁾ Razmerje kolagen/mesne beljakovine je izraženo kot odstotek kolagena v mesnih beljakovinah. Vsebnost kolagena pomeni vsebnost hidroksiprolina, pomnoženo s faktorjem 8.	Vrsta	Vsebnost maščob	Razmerje kolagen/mesne beljakovine ⁽¹⁾	— Sesalci (razen kunčjega in prašičjega mesa) in vrste mešanega mesa, pri katerem prevladuje meso sesalcev	25 %	25 %	— Prašičje meso	30 %	25 %	— Perutninsko in kunčje meso	15 %	10 %	
Vrsta	Vsebnost maščob	Razmerje kolagen/mesne beljakovine ⁽¹⁾											
— Sesalci (razen kunčjega in prašičjega mesa) in vrste mešanega mesa, pri katerem prevladuje meso sesalcev	25 %	25 %											
— Prašičje meso	30 %	25 %											
— Perutninsko in kunčje meso	15 %	10 %											
Če so te najvišje vrednosti presežene, vendar so vsa druga merila za opredelitev „mesa“ izpolnjena, je treba vsebnost „... mesa“ ustrezno znižati, seznam sestavin pa mora poleg izraza „... meso“ navesti prisotnost maščob in/ali vezivnega tkiva. Proizvodi, ki so opredeljeni kot „mehansko izkoščeno meso“, so iz te opredelitve izključeni.													
18. Vse vrste proizvodov, ki jih zajema opredelitev „mehansko izkoščeno meso“.	„mehansko izkoščeno meso“ in ime(-na) ⁽³⁾ vrste živali, iz katere je meso dobljeno												

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL L 299, 16.11.2007, str. 1).

⁽²⁾ Trebušna prepona in žvekalke so del skeletnega mišičevja, srce, jezik, mišičevje glave (z izjemo žvekalke), mišičevje zapestja, gleženj in rep pa so izključeni.

⁽³⁾ Za označevanje v angleškem jeziku se lahko to imenovanje nadomesti z generičnim imenom sestavine določene vrste živali.

DEL C – POIMENOVANJE DOLOČENIH SESTAVIN Z IMENOM NJIHOVE KATEGORIJE, KI MU SLEDI ZNAČILNO IME ALI ŠTEVILKA E

Brez poseganja v člen 21 je aditive in encime za živila, razen tistih iz točke (b) člena 20, ki spadajo v eno od kategorij iz tega dela, treba poimenovati z imenom kategorije, kateremu sledi značilno ime aditiva ali, če je ustrezno, številka E. Če sestavina spada v več kot eno kategorijo, se navede kategorija, ki ustreza glavni funkciji tega živila.

Kislina	Sredstvo za penjenje
Sredstvo za uravnavanje kislosti	Želirno sredstvo
Sredstvo proti sprijemanju	Sredstvo za glaziranje
Sredstvo proti penjenju	Sredstvo za ohranjanje vlage
Antioksidant	Modificirani škrob ⁽²⁾
Sredstvo za povečanje prostornine	Konzervans
Barvilo	Potisni plin
Emulgator	Sredstvo za vzhajanje
Emulgirne soli ⁽¹⁾	Vezivo
Utrjevalec	Stabilizator
Ojačevalec arome	Sladilo
Sredstvo za obdelavo moke	Sredstvo za zgostitev (gostila)

⁽¹⁾ Samo za topljene sire in proizvode na osnovi topljenih sirov.

⁽²⁾ Ni treba navesti imena aditiva ali številke E.

DEL D – POIMENOVANJE AROM NA SEZNAMU SESTAVIN

1. Arome se poimenujejo z besedami:

- „aroma(-e)“ ali z bolj natančnim imenom ali opisom arome, če aromatične komponente vsebujejo arome, kot so opredeljene v točkah (b), (c), (d), (e), (f), (g) in (h) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008,
- „aroma(-e) dima“ ali „aroma(-e) dima, pridobljene iz živil(-a) ali kategorije živil ali vira(-ov)“ (na primer aroma dima, pridobljena iz bukke), če mešanica vsebuje arome, opredeljene v točki (f) člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1334/2008, in daje hrani aromo dima.

2. Beseda „naravna“ se za opis arom uporablja v skladu s členom 16 Uredbe (ES) št. 1334/2008.

3. Kinin in/ali kofein, ki se uporabljata kot aroma pri proizvodnji ali pripravi živil, se poimensko navedeta na seznamu sestavin takoj za besedo „aroma(-e)“.

DEL E – POIMENOVANJE SESTAVLJENIH SESTAVIN

1. Sestavljena sestavina se lahko vključi na seznam sestavin pod svojim lastnim imenom, če je to z zakonom določeno ali je običajno, in sicer glede na njeno skupno maso, in če takoj sledi seznam njenih sestavin.

2. Brez poseganja v člen 21, seznam sestavin za sestavljene sestavine ni obvezen:

- (a) kadar je sestava sestavljene sestavine opredeljena v veljavnih določbah Unije in če sestavljena sestavina predstavlja manj kot 2 % končnega proizvoda; vendar se ta določba ne uporablja za aditive, za katere veljajo določbe iz točk (a) do (d) člena 20;
- (b) za sestavljene sestavine, ki vsebujejo mešanico začimb in/ali zelišč, ki predstavljajo manj kot 2 % končnega proizvoda, z izjemo aditivov za živila, za katere veljajo določbe iz točk (a) do (d) člena 20; ali
- (c) kadar je sestavljena sestavina živilo, za katero po določbah Unije ni potreben seznam sestavin.

PRILOGA VIII

KOLIČINSKA NAVEDBA SESTAVIN

1. Količinska navedba ni potrebna:

(a) za sestavino ali kategorijo sestavin:

- (i) katerih odcejena neto količina, označena kot neto plod, je navedena v skladu s točko 5 Priloge IX;
- (ii) katerih količine je treba navesti že v okviru označevanja v skladu z določbami Unije;
- (iii) ki se uporablja v majhnih količinah za namen aromatiziranja; ali
- (iv) ki, čeprav je navedena v imenu živila, ni taka, da bi vplivala na potrošnikovo izbiro v državi trženja, ker odstopanje v njeni količini ni bistveno za značilnost živila, oziroma se po njej ne razlikuje od drugih istovrstnih živil;

(b) kadar posebne določbe Unije natančno določajo količino sestavine ali kategorije sestavin, ne da bi predvideli v okviru označevanja njeno navedbo; ali

(c) v primerih iz točk 4 in 5 dela A Priloge VII.

2. Točki (a) in (b) člena 22(1) se ne uporabljata v primeru:

- (a) nobene sestavine ali kategorije sestavin, ki jih zajema navedba „s sladilom(-i)“ ali „s sladkorjem(-i) in sladilom(-i)“, če to navedbo spremlja ime živila v skladu s Prilogo III; ali
- (b) nobenega dodanega vitamina in minerala, če je navedeno snov treba vključiti v označbo hranilne vrednosti.

3. Navedba količine sestavine ali kategorije sestavin:

- (a) se izrazi kot odstotek, ki ustreza količini sestavine ali sestavin v času njene/njihove uporabe; in
- (b) se pojavi bodisi v imenu živila ali tik ob njem ali pa na seznamu sestavin v povezavi z navedeno sestavino ali kategorijo sestavin.

4. Z odstopanjem od točke 3:

- (a) za živila z odvzeto vlago po toplotni ali drugi obdelavi je količina izražena v odstotku, ki ustreza navedeni količini uporabljenih sestavine ali sestavin v končnem proizvodu, razen kadar ta količina ali celotna količina vseh sestavin, navedenih na označbi, presega 100 % in se navedba količine nadomesti z maso sestavine/sestavlin, uporabljenih za pripravo 100 g končnega proizvoda;
 - (b) količina hlapljivih sestavin se navede na podlagi njihovega masnega deleža v končnem proizvodu;
 - (c) količina sestavin, uporabljenih v zgoščeni ali posušeni obliki in obnovljenih med proizvodnjo, se lahko navede na podlagi njihovega masnega deleža pred zgoščanjem ali sušenjem;
 - (d) pri zgoščenih ali posušenih živilih, ki jih je treba pred uporabo obnoviti z dodatkom vode, se količina sestavin lahko navede na podlagi njihovega masnega deleža v obnovljenem proizvodu.
-

PRILOGA IX

NAVEDBA NETO KOLIČINE

1. Navedba neto količine ni obvezna v primeru živil:
 - (a) ki lahko v precejšnji meri izgubijo prostornino ali maso in se prodajajo po kosih ali stehtajo v prisotnosti kupca;
 - (b) katerih neto količina je manjša od 5 g ali 5 ml; vendar ta določba ne velja za začimbe in zelišča; ali
 - (c) ki se običajno prodajajo po kosih, pod pogojem, da je od zunaj število kosov jasno razvidno in se z lahkoto prešteje, če pa ne, da je to število navedeno na označbi.
2. Kadar določbe Unije ali, kadar teh ni, nacionalni predpisi zahtevajo navedbo določene vrste količine (kot so nazivna količina, minimalna količina, povprečna količina), se ta količina za namene te uredbe šteje za neto količino.
3. Kadar predpakirana enota živila sestoji iz dveh ali več posameznih predpakiranih enot (pakiranj), ki vsebujejo enako količino enakega izdelka, se navede neto količina vsakega posameznega pakiranja in skupno število teh pakiranj. Navedba navedenih podatkov pa ni obvezna, kadar je skupno število posameznih pakiranj jasno razvidno od zunaj in se jih zlahka prešteje ter kadar je od zunaj zlahka vidna vsaj ena navedba neto količine posameznega pakiranja.
4. Kadar predpakirana enota živila sestoji iz dveh ali več posameznih paketov, ki se ne prodajajo posamezno končnemu potrošniku, se navedeta skupna neto količina in skupno število posameznih pakiranj.
5. Kadar se trdno živilo nahaja v tekočem mediju, mora označba živila vsebovati tudi navedbo odcejene neto količine oziroma neto količino trdnega živila, ki se označi kot neto plod. Kadar je živilo glazirano, navedena neto količina živila ne vključuje glazure.

Za namen te točke „tekoči medij“ pomeni naslednje proizvode, kot mešanice in tudi kadar so zamrznjeni ali hitro zamrznjeni, pod pogojem, da je tekočina le dodatek k osnovnemu živilu in ni odločilen dejavnik za nakup: voda, vodne raztopine soli, slanica, vodne raztopine živilskih kislin, kis, vodne raztopine sladkorjev, vodne raztopine drugih snovi za sladkanje, sadni ali zelenjavni sokovi v primeru sadja ali zelenjave.

PRILOGA X

DATUM MINIMALNE TRAJNOSTI, DATUM UPORABE IN DATUM ZAMRZNITVE

1. Datum minimalne trajnosti se navede, kot sledi:

(a) Pred datumom se navede naslednje besedilo:

- „Uporabno najmanj do ...“, kadar se datum navede z dnevom,
- „Uporabno najmanj do konca ...“ v drugih primerih.

(b) Besedilu iz točke (a) se doda:

- sam datum, ali
- sklic, kje na označbi je naveden datum.

Tem podatkom po potrebi sledi opis pogojev za shranjevanje, ki jih je treba upoštevati, da izdelek obdrži svoje značilne lastnosti do navedenega roka.

(c) Datum je sestavljen iz navedbe dneva, meseca in po možnosti leta, v tem zaporedju in v nekodirani obliki.

Vendar, pri živilih:

- katerih rok uporabnosti je manj kot tri mesece, zadostuje navedba dneva in meseca,
- katerih rok uporabnosti je več kot tri mesece, vendar ne več kot 18 mesecev, zadostuje navedba meseca in leta,
- katerih rok uporabnosti je več kot 18 mesecev, zadostuje navedba leta.

(d) Ob upoštevanju določb Unije, ki določajo druge vrste navedbe datuma, se navedba datuma minimalne trajnosti ne zahteva za:

- sveže sadje in zelenjavo, vključno s krompirjem, ki ni bil olupljen, rezan ali podobno obdelan; to odstopanje pa se ne uporablja za kaleča semena in podobne proizvode, kot so kalčki stročnic,
- vina, likerska vina, peneča vina, aromatizirana vina in podobne proizvode, pridobljene iz sadja, razen grozdja, in za pijače, ki spadajo pod oznako KN 2206 00, pridobljene iz grozdja ali grozdnega mošta,
- pijače, ki vsebujejo 10 volumenskih odstotkov alkohola ali več,
- pekovsko ali slaščičarsko pecivo, ki se glede na vrsto običajno zaužije v 24 urah po izdelavi,
- kis,
- kuhinjsko sol,
- kristalni sladkor,
- slaščičarske izdelke, ki so sestavljeni skoraj samo iz aromatiziranega in/ali obarvanega sladkorja,
- žvečilni gumi in podobne proizvode za žvečenje.

2. „Datum uporabe“ se navede:

(a) Pred datumom se navede besedilo „Porabiti do: ...“.

(b) Besedilu iz točke (a) se doda:

— sam datum, ali

— sklic, kje na označbi je naveden datum.

Tem podatkom sledi opis pogojev za shranjevanje, ki jih je treba upoštevati.

(c) Datum je sestavljen iz navedbe dneva, meseca in po možnosti leta, v tem zaporedju in v nekodirani obliki.

(d) „Datum uporabe“ se navede na vsaki posamezni predpakirani porciji.

3. Datum zamrznitve ali prve zamrznitve, kot je navedeno v točki 6 Priloge III, se označi, kot sledi:

(a) Pred datumom je izraz „zamrznjeno ...“.

(b) Besedilu iz točke (a) se doda:

— sam datum, ali

— sklic, kje na označbi je naveden datum.

(c) Datum je sestavljen iz navedbe dneva, meseca in leta, v tem zaporedju in v nekodirani obliki.

PRILOGA XI

VRSTE MESA, ZA KATERE JE OBVEZNA NAVEDBA DRŽAVE IZVORA ALI KRAJA POREKLA

Oznake KN (kombinirana nomenklatura 2010)	Opis
0203	Prašičje meso, sveže, ohlajeno ali zamrznjeno
0204	Ovčje ali kozje meso, sveže, ohlajeno ali zamrznjeno
Ex 0207	Perutninsko meso iz tarifne številke 0105, sveže, ohlajeno ali zamrznjeno

PRILOGA XII

VSEBNOST ALKOHOLA

Dejanski volumenski odstotek alkohola v pijačah, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola, se označi s številko na največ eno decimalno mesto natančno. Številki sledi simbol „vol. %“, pred njo pa je lahko navedena beseda „alkohol“ ali okrajšava „alk“.

Delež alkohola se določi pri 20 °C.

Pozitivno in negativno dovoljeno odstopanje glede navedbe volumenskega odstotka alkohola, izraženega v absolutnih vrednostih, je navedeno v naslednji tabeli. Uporablja se ne glede na odstopanje, ki izhaja iz analizne metode za določanje deleža alkohola.

Opis pijače	Pozitivno ali negativno odstopanje
1. Pivo pod oznako KN 2203 00 z vsebnostjo alkohola, ki ni večja od 5,5 vol. %; naravne pijače pod oznako KN 2206 00, pridobljene iz grozdja.	0,5 vol. %
2. Pivo z vsebnostjo alkohola, ki je večja od 5,5 vol. %; gazirane pijače pod oznako KN 2206 00, pridobljene iz grozdja, jabolčni in hruškovi mošti, sadno vino in podobno, pridobljeno iz drugega sadja kot grozdja, ki so ali niso polpeneči ali peneči; medica.	1 vol. %
3. Pijače, ki vsebujejo macerirano sadje ali dele rastlin.	1,5 vol. %
4. Vse ostale pijače, ki vsebujejo več kot 1,2 volumenskega odstotka alkohola.	0,3 vol. %

PRILOGA XIII

PRIPOROČENI VNOSI

DEL A – PRIPOROČENI DNEVNI VNOSI VITAMINOV IN MINERALOV (ODRASLI)

1. Vitamini in minerali, ki se lahko navedejo, ter njihovi priporočeni dnevni vnosi (PDV)

Vitamin A (µg)	800	Klorid (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Kalcij (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Magnezij (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Železo (mg)	14
Tiamin (mg)	1,1	Cink (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Baker (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluorid (mg)	3,5
Folna kislina (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12 (µg)	2,5	Krom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molibden (µg)	50
Pantotenska kislina (mg)	6	Jod (µg)	150
Kalij (mg)	2 000		

2. Znatna količina vitaminov in mineralov

Pri določitvi znatne količine je praviloma treba upoštevati naslednje vrednosti:

- v primeru proizvodov, ki niso pijače, 15 % priporočenih dnevnih vnosov, navedenih v točki 1, na 100 g ali 100 ml,
- v primeru pijač 7,5 % priporočenih dnevnih vnosov, navedenih v točki 1, na 100 g ali 100 ml, ali
- 15 % priporočenih dnevnih vnosov, navedenih v točki 1, na porcijo, če pakiranje vsebuje eno samo porcijo.

DEL B – PRIPOROČENI DNEVNI VNOSI ENERGIJE IN IZBRANIH HRANIL, RAZEN VITAMINOV IN MINERALOV (ODRASLI)

Energijska vrednost ali hranilo	Priporočeni vnos
Energijska vrednost	8 400 kJ/2 000 kcal
Skupne maščobe	70 g
Nasičene maščobe	20 g
Ogljikovi hidrati	260 g
Sladkorji	90 g
Beljakovine	50 g
Sol	6 g

PRILOGA XIV

PRETVORBENI FAKTORJI

PRETVORBENI FAKTORJI ZA IZRAČUN ENERGIJSKE VREDNOSTI

Energijska vrednost, ki se navede, se izračuna z naslednjimi pretvorbenimi faktorji:

— ogljikovi hidrati (razen poliolov)	17 kJ/g – 4 kcal/g
— poliola	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
— beljakovine	17 kJ/g – 4 kcal/g
— maščobe	37 kJ/g – 9 kcal/g
— salatri	25 kJ/g – 6 kcal/g
— alkohol (etanol)	29 kJ/g – 7 kcal/g
— organske kisline	13 kJ/g – 3 kcal/g
— prehranske vlaknine	8 kJ/g – 2 kcal/g
— eritritol	0 kJ/g – 0 kcal/g

PRILOGA XV

NAVAJANJE IN PRIKAZ OZNAČBE HRANILNE VREDNOSTI

Merske enote, ki se uporabijo na označbi hranilne vrednosti za energijsko vrednost (kilodžuli (kJ) in kilokalorije (kcal)) in maso (grami (g), miligrami (mg) ali mikrogrami (µg)), ter vrstni red predstavitve informacij so po potrebi naslednji:

energijska vrednost	kJ/kcal
maščobe	g
od tega	
— nasičene maščobe	g
— enkrat nenasičene maščobe	g
— večkrat nenasičene maščobe	g
ogljikovi hidrati	g
od tega	
— sladkorji	g
— poliola	g
— škrob	g
prehranske vlaknine	g
beljakovine	g
sol	g
vitamini in minerali	enote, opredeljene v točki 1 dela A Priloge XIII